

Kürtlere giydirilmeye çalışılan gömlek

Kürt ulusal hareketini AKP'ye yedeklenmekle eleştirmekte böylelikle demokrasi karşıtı ilan etmektedirler. Böylelikle gerçek yüzleri, Kürde tepeden bakan fikriyatları açığa çıkmaktadır. Oysa yaşanan

Kürt hareketinin krizden yararlanma çabasıdır. Evet, Kürt hareketinin bu tavrını eleştirmek gerekir. Ama önce lafa Kürtlerin özgürce ayrılma hakkının varolduğunu ifade ederek başlamak gerekir!

☞ Sayfa 09

Parçalanmışlığa karşı sağlam ittifaklar!

HDK/P'nin içinden geçilen süreçte kitlelerle tarihsel önemde bir politik ilişki kurma zemini kavrandığı kadar aynı zamanda HDK/P'nin sınırlı ve asgari ölçekte bir ittifak ve aynı zamanda reformcu karakterli

bir yapı olduğu da kavranarak ele alınmak zorundadır.

Yani bu oluşum devrimci sürecin bir aracı ve aynı zamanda önemli bir basamağı haline getirilmelidir.

☞ Sayfa 12

Haftalık Özgür Gelecek

Pêşeroja Azad

Sayı: 91 Gerçekler devrimcidir!

6-12 Mart 2014

* Fiyatı: 1 TL

www.ozgurgelecek.net

İvan Turgenyev'in 1862'de kaleme aldığı "Babalar ve Oğulları" romanı, 152 yıl sonra -bambaşka içerikte de olsa- ülkemizde yeniden yazıldı. Bir hafta içerisinde Başbakan Erdoğan ile oğlu Bilal Erdoğan arasında geçen ve milyonlarca euroyu nasıl "sıfırlayacağını" bilemeyen telefon konuşmaları yayınlandı. Erdoğan'ın damadı, kızı vd.'lerin konuşmalarını saymıyoruz bile...

17 Aralık Yolsuzluk Operasyonu'nun ardından "Bir çocuğum yolsuzluk yapsa evlatlıktan reddederim" diye açıklama yapan Erdoğan, o milyonlarca euroyu "madede çalışarak, ter aktarak" kazanmadığına göre; işçinin, emekçinin, köylünün hakkını gasp ederek, yolsuzlukta tavan yaparak elde etmiştir. O "paracıklarında" yoksulun alınterinin yanı sıra Gezi İsyanı'nda katledilen Ali'nin, Lice'de katledilen Medeni'nin, Yüksekova'da katledilen İşbilir ailesinin kanı ve cenazesi babasının sırtında çuvalla taşınan bebek Muhamharrem'in ahı var!

Bu halk ne alınterini ne kanını ne de ahını yerde bırakır! Gezi İsyanı'ndan bu yana sokağa çıkan ve hala sokakları tutuşturan milyonlarca insan baba-oğul çalanlardan hesap soracaktır elbet!

Baba-oğul çalanlardan, kardeşlerimizi vuranlardan hesap soracağız!

Özgür Gelecek'ten

Kafanıza Pensilvanya kadar taş düşsün!

Merhaba

Yerel seçimler için geri sayımın başladığı bugünlerde sistem partileri açısından sahnelerde belediye başkan adaylarından çok partilerin genel başkanlarını görmekteyiz. Sanki belediye hizmetini Erdoğan, Kılıçdaroğlu ya da Bahçeli verecekmiş gibi...

En çok da R. T. Erdoğan "çalışıyor"! (Eee, çalıştığı kadar da çalışıyor! O ayrı mesele...) Hemen her güne 1 ya da 2 miting sıkıştıran, gittiği her yerde AKP'ye kompo kurulmaya çalışıldığını ve iftira edildiğini söyleyen Erdoğan'ın ve kurmaylarının dilinden "Pensilvanya'daki zat" lafı düşmüyor. "Pensilvanya'daki zat" en az Erdoğan kadar halk düşmanı ve hırsız... Burası bir gerçek.

Biz bu gerçekleri yazmaya, anlatmaya devam ediyoruz. Gazetemizin sayfalarında "baba-oğulun kutsal yolsuzluğundan" Kürt halkına yönelik yeni dönem politikalarına, seçim çalışmalarından dinleme konusuna kadar birçok konuda yazılara ulaşabilirsiniz.

Serkeftin!

Emekçinin Gündemi

İşçi sınıfı ve yeniden... (3)

☞ Sayfa 05

Göğün Yarısı

8 Mart'ta sözümüzü söylemeye!

☞ Sayfa 07

Gündem

Fetret değil dinlet devri

☞ Sayfa 03

Pusulâ

Yağma ve rant çılgınlığına...

☞ Sayfa 11

Greif'te işçi kadınlar mücadele ruhu ile dayanışmayı büyütüyor!

☞ İşçi-köylü-04

Baba, oğul ve kutsal yolsuzluk...

☞ Sentez-08

Tekirdağ'da tutsaklar açlık grevinde!

☞ Halkın Gündemi-14

Var olan erkek egemen düzenin haksızlıklarına karşı çıkanlar için her dönem "yoğun"dur aslında. Ancak bu dönemin yoğunluğunun bu bakış açısından ziyade fiziksel bir yoğunluk olduğunu da yadsımamak gerekiyor. Hele de kadınlar açısından...

Bu sene, kadınların önemli bir kazanımı ve başarısı olan **eşbaşkanlık sistemi** ile eşit temsil edilerek seçimlere hazırlanan HDP ve BDP'li kadın adayların olduğu bir yerel seçimlere gidiyoruz. Bu yönüyle ülkemizde kadınlar açısından önemli bir eşittir aynı zamanda bu seçimler. Çünkü bu ülke; kadınlara "seçme ve seçilme hakkının erkek egemenliğinin temsilcileri tarafından bahşedildiği" 1933-34 yıllarından bu yana (yani yaklaşık 81 yıldır) hiç kadın büyükşehir belediye başkanı olmayan ve toplamda 5 kadının il belediyelerinde, 81 kadının da ilçe belediyelerinde belediye başkanlığı yapabildiği bir ülke...

Bu açıdan aynı zamanda devrimci, demokrat ve yurtsever kimlikleriyle kadına bakış açısı konusunda ilerici olan HDP ve BDP'li kadın adayların varlığı bizler açısından önemli bir kazanımdır. Bu yazımızın amacı da bu kazanımın ne olduğunu ve nasıl olacağını, HDP İstanbul Büyükşehir Belediyesi Eşbaşkan Adayı **Pınar Aydınlar** ile geçirdiğimiz bir günün deneyimini aktararak örneklendirmek istememiz...

"Devletin kaygısı aile..."

28 Şubat Cuma günü Pınar Aydınlar'ın bir günlük seçim hazırlıkları maratonuna katılım istedik. Öğleden önce buluşarak ilk önce kadına yönelik şiddete karşı önemli bir mücadele merkezi olan **Mor Çatı Kadın Sığınma Vakfı**'nı ziyaret ettik. Hep birlikte vakıf çalışan kadınlarla şiddet, sığınaklar ve yerel yönetimlerle, devletin bu konuya yaklaşımları üzerine sohbet ettik.

Tüm kadınların şiddete maruz kaldığında desteğe ve yardıma ihtiyaç duyduğundan ve bu ihtiyacı karşılayacak birimlere, merkezlere gerek olduğundan konu açıldı. 2012 Kasım ayında kurulan **Şiddeti Önleme ve İzleme Merkezleri'nin (ŞÖNİM) Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu'nun (SHÇEK)** yerine kurulmasının ardından sığınakların Aile ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'na bağlandığını anlatan kadınlar; devletin kadını ailenin bir parçası olarak gördüğünü söylediler. Devlette "*Psiko-sosyal destekle biraz düzelteyim ve aileyi tekrar bir araya getireyim*" mantığının hâkim ol-

"Aslında seçimleri kazandık bile..."

duğunu ifade eden kadınlar, ŞÖNİM'e gidebilmek için ilk olarak polise başvurma zorunluluğu olduğunu ve şiddete uğrayan birçok kadının bu yüzden başvurudan

vazgeçtiğini anlattılar.

Ülkede topu topu 14 ŞÖNİM'in bulunduğunu ve ülke nüfusunun ağırlıklı bir kısmının olduğu İstanbul gibi bir şehirde yalnızca 1 tane olduğunu anlatan kadınların bu konudaki en önemli vurgusu, ŞÖNİM'lerin "ulaşılabilir", "erişilemez" nitelikte oluşu... Örneğin İstanbul'daki ŞÖNİM, Avrupa Yakası'nın bir ucundaki Yeşilköy'de ve yakınlarından hiçbir ulaşım aracı geçmiyor. Kartal'da şiddete uğrayan bir kadının ŞÖNİM'e ulaşımının zorluğunu bir düşünün...

Bu konuyu daha da açmak için vakıf çalışanı kadınların anlattığı 2 örneği paylaşalım: Şiddete uğrayan bir kadın, ŞÖNİM'e gitmeye çalışıyor ve saatlerce aramasına rağmen bulamadığı için ağlayarak geri dönüyor. Diğer bir kadın ise Yeşilköy'e gidiyor, ancak ŞÖNİM'e ulaşabilmek için cebindeki son 10 TL'sini taksiye vermek zorunda kalıyor!

"Asıl mesele danışmanlık merkezleri"

Belediyelerin ŞÖNİM'in kurulmasının ardından sığınaklar konusunda sorumluluklarını üzerlerinden atmaya çalıştıklarını aktaran kadınlar; yerel yönetimlerden tek beklentinin sığınaklar olmadığına ve kadınların danışman/dayanışma merkezlerine ihtiyacı olduğuna vurgu yaptılar.

Danışma merkezlerinin önemine girmeden önce vakıf çalışanı kadınların anlattığı önemli bir nokta daha var, onları aktaralım: Mor Çatı'nın bir geliri de; CHP'den yolsuzlukları nedeniyle atılmış, ancak şimdi CHP'yle "barış anlaşması" imzalayan İstanbul Büyükşehir Belediye Başkan Adayı **Mustafa Sarıgül**'ün senelerdir yönettiği **Şişli Belediyesi**'nden... Gücü oranında ancak 20 kadına barınma sağlayabilen Mor Çatı'ya cüzi bir miktarda yardımda bulunduğu için sığınaklar konusunda üzerindeki sorumluluğu attığını düşünen Şişli Belediyesi, bu durumda dahi vakfa ödemesi gereken paraları düzenli ödemiyor ve vakıf ça-

lışanları sık sık belediyenin kapısını aşındırmak zorunda kalıyor.

Konumuza dönersek; yeni belediyeler yasası geçmeden evvel nüfusu 50 binden fazla olan ilçelerde belediyelerin kadınlar için sığınak kurması gerekiyor. Yeni yasayla birlikte sınır, 100 bin oldu. Ancak bu haliyle dahi İstanbul'un Adalar ilçesi dışındaki tüm ilçelerinde nüfus 100 binin çok üzerinde olmasına rağmen yalnızca Kartal, Maltepe, Kadıköy, Küçükçekmece'de (ve belki 1-2 tane daha ilçede) kadın sığınakları var. Bu sığınaklara gönderilmeden önce kadınlar bir süre konukevlerinde kalıyorlar ve burada çoğunlukla polis, bazen de güvenlik görevlilerinin "*tavsiyemiz evinize dönün, yoksa gittiğiniz yerde sandalye üzerinde yatarsınız*" şeklinde yarı tehdit, yarı gerçekliğe dair uyarıları ile karşılaşılıyorlar. Ve bu çoğu zaman kadının geri dönmesine neden oluyor.

Diğer yandan danışman/dayanışma merkezlerine olan ihtiyacın karşılanmaması durumunda hukuki bilgiler verilerek çözülebilecek sorunlar yüzünden bile kadınların sığınağa gitmek zorunda kaldığını söyleyen vakıf çalışanı kadınlar; asıl önemli olanın danışmanlık merkezlerinin çoğaltılması, bu merkezlerin ve sığınakların yerellerde ve ulaşılabilir olmasının önemli olduğu söylediler.

"Belediyecilik anlayışımız kadın ve gençlik üzerinden şekillenecek"

Mor Çatı ziyaretinin ardından Aydınlar'la birlikte Şişli Kent Kültür Merkezi'nde **Demokratik Öğrenci Dernekleri Federasyonu (DÖDEF)** tarafından düzenlenen gençlik ve yerel seçimler konulu panele katıldık. Panele BDP'nin en genç ve en genç kadın belediye eşbaşkanı adayları **Rezan Zuğurlu** de katılmıştı.

Katılımcı gençlerin Sırrı Süreyya Önder ve Pınar Aydınlar'dan daha fazla alkışladığı ve coşkulandığı Zuğurlu 25 yaşında ve kazanılması kesin gözüyle bakılan Amed'in Lice ilçesinden aday. İstanbul'dan ilk olarak Diyarbakır Hapishanesi'nden sürgün edilerek götürüldüğü Gebze'ye gidişi sırasında geçtiğini söyleyen Zuğurlu, bunu saymazsak bu panelin İstanbul'a ilk gelişini söyledi. Hem genç olmanın enerjisini hem de Kürt kadın kimliğinin mücadelecisi ruhunu aynı anda taşıyan Zuğurlu ile panel arasında görüştük.

- Panel sırasında "seçim çalışması yürütmediğinizi, onun yerine demokratik özerklik projesini nasıl hayata geçireceğinizi planladığınızı" söyledi-niz. Bu planlar, çalışmalar nelerdir?

- Bu projeye nasıl baktığımızla ilgili olarak yaptığımız çalışmalara yön veriyoruz. Biz ilk olarak Lice'nin genelinde köy meclislerini, aslında köy meclislerinden ziyade mahalle meclislerini (çünkü köylerin büyük bir kısmı mahalle oldu)

kurma çalışmalarını yürütüyoruz. Bunu gerçekten çok önemli buluyoruz. Köylüler artık tüm sorunlarını o meclislerde halledecek ya da köyde bir problem oldu (iki aile arasında bile olsa) o meclis tartışacak. Bir nevi köyün mahkemesi vb. bu meclisler olacak. O yüzden bunları oluşturmayı birinci hedef olarak gördük. Çalışmalarımız daha çok bu meclislerin ne anlama geldiğini, yetkililerinin ne olduğunu anlatmak.

Aynı zamanda devrimci, demokrat ve yurtsever kimlikleriyle kadına bakış açısı konusunda ilerici olan HDP ve BDP'li kadın adayların varlığı bizler açısından önemli bir kazanımdır.

- Bu çalışmalar çerçevesinde kadınlara dair planlamalarınız var mı?

- Elbette. Bu meclislerin içerisinde kadın meclisleri de var. Bu kadın meclisleri aynı zamanda bir eğitimden geçecek. O anlamda kadınları bilinçlendirmeye yönelik çalışmalar yapılacak. Ayrıca BDP olarak beyanname-memizde de yer verdik; belediyenin bütçesinde kadına, kadın çalışmalarına özel bir bütçe de ayrılacak. Bu bütçe sosyal, kültürel, sağlık, eğitim alanlarında kullanılabilir. Şimdilik teknik olarak bunları söyleyebilirim ama bizim belediyeciliğimiz döneminde çalışmalar her daim gençlik ve kadın üzerinden gidecektir.

"Seçimleri kazandık bile"

Zuğurlu ile vedalaşmanın ardından Gülüsoy'u'na ve oradan da Sarıyer'e yol aldık. Her iki semtte de kadın adaylarla sohbet ettik ve Aydınlar ile birlikte tüm adaylar kadının eşit temsiliyetinin ve yaklaşan 8 Mart'ın önemini anlattılar.

Oldukça yoğun ve biraz da yorucu bir gündü. Günün yorgunluğuna, yazımızın başında da bahsettiğimiz yerel seçimlerin kadınlar için bir kazanım olduğu gerçekliğini pratikte yaşamının coşkusu eklenince iş değişti. Ve bir kez daha İstanbul'da yerel yönetimlerde kadın başkan çıkarmasak bile seçimleri kadınlar olarak çoktan kazandığımızı gördük. (**İstanbul'dan bir YDK'lı**)

FETRET DEĞİL DİNLET VE İNTERNET DEVRİ!

Tayyip Erdoğan 17 ve 25 Aralık yolsuzluk ve rüşvet operasyonlarıyla birlikte yaşananları sadece "paralel yapı"nın bir "darbe" girişimi olarak tanımlamakla kalmamış aynı zamanda "**Fetret Devri**" olarak adlandırmıştı. Benzer bir "fetret devri" tanımlaması "İslamcı fikriyat" için bazı İslamcı aydınlar tarafından da yapılmaktadır. Ama Başbakan'ın kastettiği "devlet yönetimi"dir. Malum iktidarda "şerik" (ortak) kabul etmediklerini açıklamışlardı.

Başbakan ve çevresinin yaşananları bu tarihsel göndermeyle karşılaması sebepsiz değildir. Osmanlı tarihçileri **1402-1413 yılları** arasındaki dönem **Fetret Devri** olarak adlandırmışlar. Fetret Devri'nde yaşanan gelişmelerin arka planında ise, gazilik geleneğini sürdüren uç beyleri, Türk feodal aileleri, kapıkulları ve Hıristiyan danışmanlar arasında yaşanan iktidar mücadelesi bulunmaktadır. Günümüzde bu tarihsel geçmişe atf yapmanın bir yanında, Türk hakim sınıflarının feodalizmle nihai olarak hesaplaşmamış olması ve bu nedenle de "ecdat" propagandasından siyasi çıkar elde etme hesapları bulunmakla birlikte, esas olarak o dönemde yaşanan iktidar mücadelesine gönderme yapılmaktadır.

Bugün Tayyip Erdoğan'ın sadece sağlam bir faşist olduğunu değil, aynı zamanda sağlam bir hırsız olduğu da kanıtlanmış durumdadır. AKP ve Gülen Cemaati elbirliğiyle devlet olanaklarını kendi temsil ettikleri hakim sınıf kliğinin çıkarları için kullandılar. Bizzat T. Erdoğan'ın, Gülen Cemaati'ne yönelik "*ne istediler de vermedik*" sözü bilinmektedir. (*Bu aslında bugün T. Erdoğan'ın casuslukla suçladığı Gülen Cemaati'ne "üye olmamakla birlikte, örgüt adına suç işlediğinin" somut itirafıdır! Öyleyse savcılar göreve!*) Yani çok kısa bir döneme kadar birlikte çalmışlardı. Sadece çalmak mı? Birlikte dinlemişlerdi. Başta ilericiler ve devrimciler olmak üzere halk güçlerine yönelik saldırılarda birlikte hareket etmişlerdi.

Hatta "Ergenekon" ve "Balyoz" başta olmak üzere bir dizi davada, Kemalist kliği geriletme için birlikte saf tutmuşlardır. Şimdi "aynı camide tuttukları saf"lardan birbirlerini çeteyle, ajanlıkla, hırsızlık, yolsuzluk, rüşvet suçlamalarıyla ayırmaları tamamen iktidardan daha fazla pay istemeleriyle ilgilidir. Bu anlamıyla **bugün yaşananlar da bir iktidar mücadelesidir**.

Tabii bu arada şu tarihsel gerçeğin altını çizelim: Kimileri yaşanan bu hırsızlık ve yolsuzluğu dünyanın en büyük hırsızlığı ilan etmekte, daha önce hiç yaşanmadığını söylemektedir. Bunları ifade edenler bu topraklardaki sınıflı toplum gerçeğinden

bihaberdirler. Ya da bilinçli bir şekilde bu toprakların tarihinin sadece katliam, gözyaşı, sömürü ve bunlara karşı mücadele olmadığını aynı zamanda büyük hırsızlıkların, yolsuzlukların tarihi olduğunu gizlemektedirler. Çok uzağa gitmeye gerek yok. Osmanlı'nın son dönemleri, Tanzimat bürokratlarının hırsızlıkları ve yolsuzlukları ya da bugün o çok övündükleri TC devletinin temelini Ermeni, Rum, Süryani soykırımında el konulan mül-

TC devleti hırsızlık üzerine kurulmuş bir devlettir ve meselemiz sadece an itibariyle Tayyip ve şürekâsının hırsızlıklarıyla çözülemeyecek denli derindir. An itibariyle "Babalar ve Mahdumları"nın hırsızlıklarını teşhir etmek son derece önemlidir ancak bununla yetinmemek gerekir. Türkiye'de kurulu düzenin temeli hırsızlık, yolsuzluk ve rüşvet üretmektedir.

kiyetlerle atıldığı bilinirse, Tayyip ve şürekâsının çalıp çırpıtları hafif kalır. Belki öncüllerinin başarılı bir devamından bile bahsedilebilir. Düşünsenize bu ülkenin Cumhurbaşkanı'nın oturduğu Çankaya Köşkü gasp edilmiş bir mülkiyettir.

Dolayısıyla TC devleti hırsızlık üzerine kurulmuş bir devlettir ve meselemiz sadece an itibariyle Tayyip ve şürekâsının hırsızlıklarıyla çözülemeyecek denli derindir. An itibariyle "Babalar ve Mahdumları"nın hırsızlıklarını teşhir etmek son derece önemlidir ancak bununla yetinmemek gerekir. Türkiye'de kurulu düzenin temeli hırsızlık, yolsuzluk ve rüşvet üretmektedir. **Bu nedenle de sadece Tayyip ve hırsızlık çetesi değil asıl olarak düzenin kendisi hedeflenmelidir.**

Şu an iktidar aygıtını kendi çıkarları için kullanan hakim sınıf kliklerinin iktidar dalaşının bu kadar boyutlanmasının bir tarafında da Kürt ulusal hareketinin izlediği "bir arada yaşama" ve "demokratikleşme" politikasının etkisi olduğu yadsınamaz. Tıpkı Gezi İsyanı'nın ortaya çıkmasının ya da faşist diktatör-

lüğün bu isyana yönelik şovenist kışkırtmalara girişmemesinin ve böylelikle isyanın geniş kitleleri kucaklayabilmesinin sağlanabilmesinde olduğu gibi. Bu süreçte de hakim sınıf klikleri arasında dalaşın boyutlanması ve halen devam etmesinde, Kürt ulusal hareketinin "çözüm" politikasının ve bu politika-nın devlet tarafından istenilen düzeyde yönetilemiyor olmasının da etkisi yadsınamaz. Çünkü bir "dış

soygun düzeninde yaşadığımızı bir kez daha ortaya koydu. Türkiye'de "demokratik devrim günceldir" derken bir yanıyla da bu gerçekliklere işaret ediyoruz.

Demokratik Devrim derken bu gerçeğin bir yanında da kadınların örgütlenmesi ve kendi öz savunmalarını geliştirmelerinden de bahsetmek gerekir. Ezilenin ezileni olarak kadın gerçekleri kavradığı oranda mücadeleye erkekten daha fazla katkı sunmakta, daha ileride durmaktadır. Bu bir yanıyla da anlaşılabilir. Çünkü ülkemizde kadın, erkekten daha katmerli sömürüye maruz kalmaktadır. Ve mücadeleyi örgütleyişi de o ölçüde muazzam olmaktadır. Buna ülkemiz komünist hareketinin tarihi fazlasıyla tanıklık eder. Çok uzağa gitmeye gerek yok. Beşler bu tezimizin kanıtları olarak yaşamaya ve mücadeleye etmeye devam ediyorlar. Gezi İsyanı'nda kadınların sadece katılımı değil (kimi çevreler ısrarla bunu söylüyor), mücadeleye ve direnişe katkıları yadsınamaz.

Son birkaç yıldır kadın hareketinin gözle görülür canlılığı düşünüldüğünde geleceğe daha umutlu bakmamız için hiçbir sebep yok. Son dönemde ise tacize karşı yürütülen çalışma sadece kadınları değil, erkekleri de eğitmeye devam etmektedir. Bu durum bize 8 Mart'a doğru kendimizden başlayarak, çevremize ve kitlelere yönelik kadın merkezli yaklaşım ve politikalarımızı aktarmaya ısrarla devam etmemiz gerektiğini gösteriyor.

Kadın çalışması tabii ki sadece 8 Mart'a özgü ele alınmamalıdır. Hemen ardından 30 Mart yerel seçimleri de kadın çalışmasına hizmet edecek tarzda ele alınmalıdır. Yerel seçimler kadın çalışmasını güçlendirecek bir araç olarak ele alınabilir. Aslında kadın çalışması daha önceki pratiklerinden de bu konuda deneyimlidir. Kimi mahallelerde yapılan kitlesel toplantılar hafızalardır.

Şu kesindir kadın çalışmasında atılacak adımlar, Demokratik Devrim mücadelesiyle paralel bir seyir izler! Stratejik bir önem taşır. 11 ilke olarak ortaya konulan ve ülkemizde demokratik devrimin "yol haritası"nı oluşturan ilkelerin örgütlenmeye dair olanları kendi içinde kadın örgütlenmesini önceleyerek zenginleştirmemiz gerektiği çok açıktır.

Tam anlamıyla bir hırsızlık çetesine dönüşmüş AKP'liler mademki Fetret Devri'nde olduklarını söylüyorlar, devri dinletlerini, hırsızlıklarını, yolsuzluklarını ve pişkinliklerini kaldırıp atmak boynumuzun borcu olsun! Halk çaresiz değildir. Dün Fetret Devri'nde Şeyh Bedrettin, Torlak Kemal, Börklüce Mustafa vardı; bugün Gezi şehitleri... Halk kendi tarihini yazmaya devam ediyor!

düşman" olduğunda hakim sınıf klikleri kendi çıkarları açısından birleşebilmekte, kitleleri daha kolay arkalarında yedekleyebilmektedirler. Kürtlerin ulusal haklarını tanımaksızın Kürtlere neden savaşmıyorsunuz diye çağrı yapan mihrakların tavırları manidardır ve altı çizilmelidir.

Bu arada bir gerçeği de ifade edelim. Artık gençler ölmüyor diye seven burjuva-feodal aydınlara, bu ülkede her ay ortalama 30 işçinin iş cinayetine kurban gitmeye devam ettiğini hatırlatalım! Barış mı dediniz?

"DEVRI DİNLET"İ KADINLAR YIKACAK! PİSLİĞİ ONLAR TEMİZLEYECEK!

Son ortaya saçılanlarla açığa çıktı ki hırsız Tayyip ve çetesi sadece Suriye'ye tırlarla silah taşımıyorlarmış aynı zamanda hanelerinden de para taşıyorlarmış. Öyle ki 15 saat boyunca taşımalarına rağmen bitiremedikleri ve geride 30 milyon Euro kalan bir paradan bahsediyoruz. "Devri dinlet ve internette yay" döneminin açığa çıkan son "montaj"larından biri de bu oldu. Ortaya saçılan bu gerçekler nasıl bir

Eğitim emekçileri grevdeydi

H. Merkezi: "Milli Eğitim Temel Kanunu ve Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı"na karşı **26 Şubat** günü Türkiye genelinde bir günlük ortak grev kararı alan **Eğitim-Sen, Eğitim-İş ve Türk Eğitim-Sen** birçok ilde alanlardaydı.

Ankara: Eğitim-Sen öncülüğünde Güvenpark yanında toplanan eğitimciler Meclise yürümek istedi. Polisin yürüyüşe izin vermemesi sonucunda Milli Eğitim Bakanlığı önüne yürünerek, burada basın açıklaması gerçekleştirildi.

Bursa/Gemlik: Merkez'deki parkta yapılan eylemde, basın metni Eğitim-Sen Hukuk Sekreteri **Naci Aksu** tarafından okundu. Aksu, "AKP hükümeti, eğitim sistemini tamamen denetimi altına almak için düğmeye basmıştır" dedi.

Bursa: Ünlü Caddede toplanan eğitim emekçileri Cumhuriyet Caddesi'nden Fomara'ya yürüdü. Burada Türk Eğitim-Sen ve Eğitim-İş ile bir araya geldi. Şube başkanları birer konuşma gerçekleştirerek AKP'nin çıkardığı yasayı teşhir etti. DİSK, Türk-İş ve birçok devrimci ve ilerici kurum da eyleme destek verdi.

Antakya: Eğitim-Sen'de toplanan öğretmenler davul zurnalarla sendika binasından Büyük Park'a doğru bir yürüyüş gerçekleştirdi. Eğitim-Sen Şube Başkanı **Ayhan Erkal** kitle adına basın açıklamasını yaptı. DDSB'lilerin de katıldığı eylem, yapılan basın açıklamasının ardından hallerle çekilerek bitirildi.

Mersin: Yaklaşık 5 bin emekçinin katıldığı eylem Özgür Çocuk Parkı önünde başladı. Eğitim-Sen Mersin Şube binası önünde bir araya gelen ve aralarında Akdeniz Belediye Başkanı **M. Fazıl Türk**, Akdeniz Belediyesi Eş Başkan adayı **Yüksel Mutlu** ile Mersin HDP bileşenleri, BDP'li belediye eş başkan adayları ile öğrenci velilerinin de bulunduğu yüzlerce eğitim emekçisi buradan AKP Akdeniz ilçe binası önüne yürüdü.

İşçi kadınlar mücadele ruhu ile dayanışmayı büyütüyor!

İstanbul: Taşeronlaşmaya karşı örgütlenen ve maaşlarına zam yapılmasını isteyen Greif işçileri işyerlerini işgal ederek greve gittiler. Bizler de grevin başından beri hem destekçisi hem de takipçisi olduk. Daha önce de gazetemizde greve dair yazı ve reportajları paylaşmıştık. 8 Mart'ın yaklaşmasından kaynaklı direnen kadın olmanın zorlukları ve kadın mücadelesine kattıkları üzerine bir söyleşi gerçekleştirdik.

- 8 Mart'ın da yaklaştığı bir süreçte, kadın emeği deyince sizde oluşan algı nedir?

Emine Bilgili: Kadının yok sayıldığı bir ülkede, kadın emeğinin görülmesinden bahsetmek zor. En basitinden çalıştığımız işyerinde, erkek arkadaşlarla aynı işi yapsak da daha az para alıyoruz. Ya da söz konusu kadın olduğunda, patron çok rahat bir şekilde işten kovabiliyor, hakarete maruz kalabiliyoruz. İzin istediğimizde ya da işle ilgili ufak bir hata yaptığımızda hakarete maruz kalıyoruz. Özünde kadın emeği yok sayılan bir emektir.

8 Mart'ın özelde kadınların, genelde ise işçi sınıfının üzerinde etkisi ve kazanımı büyüktür. Benim aklıma, sayısını hatırlamıyorum ama dokuma işçisi kadınların aslında bütün işçi ve emekçi kadınlar için kendilerini feda etmeleri geliyor.

- Grevde kadın olmak aynı zamanda birçok kadının sesi olmak demek. Bu sizde nasıl bir duygu uyandırıyor?

- Güzel bir duygu. Biz hakkımızı arıyoruz. Sonuçta haklı olduğumuza inanıyoruz, bu yüzden direniyoruz. Hırsızlık yapmıyoruz ya da birilerinin canına malına kastımız yok. Biz sadece hakkımız olanı istiyoruz. Bir kadın olarak direnmek zor ama örnek olabiliyorsak ne mutlu bize. Bizim durumumuzda milyonlarca kadın var. Onlara buradan vermek istediğimiz mesaj, bizim direnmekten ve birleşmekten başka şansımız olmadığı.

- Daha önce 8 Mart'a katıldınız mı?

Hanım İşler: Hayır. Maalesef katılmadım. Öyle bir gün olduğumu bile burada duydum ben. Bir keresinde 8 Mart'ta bize çiçek vermişlerdi. Bölüm şefimiz kadındı ve bize çiçek vermişti. Çok şaşırılmıştım, kadınların günü mü varmış diye. O gün "evet ben kadınıym" dedim kendi kendime. Fakat aynı gün patron geldi ve bize "ne kadınlar günü, sizin gününüz çalışmak, haydi

işe" dedi. O gün patrona duyduğum kin farklıydı. Bizlere bir çiçeği, iki dakikalık sevinci bile çok görmüştü. İşte 8 Mart deyince aklıma hep bana verilen o çiçek geliyor. Zaten ilk ve son oldu.

- Burada direnişçi olarak toplumun direnen kadına bakışı sizce nasıl?

Emel Özyön: Bizler sadece iş yerlerinde değil yaşamın her alanında haksızlığa maruz kalıyoruz. İşten eve gittiğimizde evin tüm yükü de bize kalıyor. Yemek yapmayı, çocuk bakmayı sadece kadının işi olarak görüyorlar. Kadın cinayetleri her geçen gün artmakta ve bu bizi çok rahatsız etmektedir. Yaşamın her alanına emek veriyoruz ama bırakalım değer görmeyi sokak ortasında çok rahat öldürülebiliyoruz. Çevremizdeki ve ailemizdeki bazı insanlar bize "gitmeyin, ne işiniz var grevde" diyorlar. Kadınlar eğer Gezi İsyanı'nda dışarı çıkmasaydı Gezi İsyanı olmazdı.

Direnme zorundayız. Çünkü buradan çıkınca da başka bir yerde işçi olarak çalışacağız, koşulların düzelmesi bizim her alanda vereceğimiz mücadeleye bağlı. Toplumun geri yanlarını, ancak direnerek aşabiliriz. Babalarımızdan, eşlerimizden tepki görüyoruz greve katıldığımız için. Ama asla hak arama mücadelemizden vazgeçmeyeceğiz. Kadınlar üretime katılarak daha güçlü olurlar.

Kadınlar üretime katılmalı, sokağa çıkmalı. Evde kapalı kaldıkça toplumun baskısına daha fazla maruz kalacaklar. Gücümüzün farkına vardığımızda her şey daha güzel olacak, buna inanıyoruz.

- İş yerinde en çok sizi ne rahatsız ediyor?

- Aslında birçok şey bizi rahatsız ediyor. Çalışma saatleri, erkeklerin bize olan tavrı, patronların kadın olduğumuz için bize olan tavırları ve birçok şey. Ama en çok zorumuza giden yemek konusunda uğradığımız ayrımcılıktı. İşyerinin ileri gelenlerine güzel tabaklarda, temiz ortamda yiyecekler sunulurken, bizlere eski tabldotlarda berbat yemekler veriliyordu. Artık yemek yerken mideimiz bulanıyordu ama bir taraftan da mecburdük yemeye. Daha sonra kadın bölüm başkanı geldiğinde yemekler biraz düzeldi. Ama hala bizler açısından ciddi bir sorun.

- Grevdeki erkek arkadaşlarınızın size yaklaşımı nasıl?

Suna Akyürek: Grevdeki erkek arkadaşların tavrı toplumun genelinden maalesef çok farklı değil. Aslında grevde oldukları ve hak arama mücadelesi verdikleri için tabii ki ileri bir duruşları var. Fakat yine de toplumun erkek zihniyetinden kopmuş değiller. Örneğin geçen gün bir erkek arkadaş bana "senin ne işin var burada, git evine yemek yap" dedi. Bunu söyleyenin grevdeki bir arkadaş olması beni biraz üzdü. Ben de ona "eve gider yemeğimi de yaparım, işyerine gelir grevimi de yaparım" dedim. Dediğimiz gibi kadın direndikçe bu algıyı zaman içinde kıracağız.

- Aileleriniz direnişinizi destekliyor mu?

- Bizleri gazete veya televizyonlarda görenler ailelerimizi arıyor ve bir sürü anlamsız şey söylüyorlar. Direnişe katılan bir kadın arkadaşımızın eşini arayıp "sen ne biçim adamsın, karın gazetelerde, hiç utanma, arlanma yok mu sende" gibi şeyler söylemişler. O olaydan sonra eş arkadaşımızı zorla eve götürdü. Şu anda ilişkileri çok kötü. Devlet ve erkek zihniyeti aile bağlarını kullanarak bizleri yıldırmaya çalışıyor. Ama buradan tüm kadınlara sözümüz olsun, kazanana kadar direnmeye devam edeceğiz.

GREİF işçileri ABD Konsolosluğu'na yürüdü

İstanbul: GREİF işçileri direnişin 18. gününde **27 Şubat** günü İstinye Park'ta bir araya gelerek ABD Konsolosluğu'na yürüdü. Greif şirketinin CEO'su olan Daniel Lister'in GREİF işçilerini Ekonomi Bakanına şikâyet ederek direnişini yasadışı göstermeye çalıştığını ve işçileri hedef gösterdiğini belirten işçiler, direnişe yönelik bütün saldırıları örgütlü duruşlarıyla engelleyeceklerini ifade ettiler.

Feniş'te 'hırsız var'!

Kartal: Feniş Patronu Sedat Aloğlu'nun "iflas" gerekçesiyle üretimi durdurup haklarını ödemediği işçiler, fabrikanın kapısında beklemeye devam ediyor. İşçiler beklerken de boş durmuyor, direniş anlatan ve aktaran şeyler üretiyorlar. Bunlardan biri de patronun fotoğrafını asarak üstüne

"Hırsız var" yazmak oluyor. Haklarını garanti altına almak, patronun fabrikadan mal kaçırmasını engellemek için fabrikeyi işgal eden Feniş işçileri "Hırsızlığı patron değil işçi yapmış olsaydı şimdi çoktan içerideydi" diye tepki gösteriyor.

İşçiler yaşadıkları zorlukları "Sedat Aloğlu, battım diyor ancak hala villada oturuyor. Biz işçiler bayramı da, 7 ayı

da bu soğuk fabrikada geçirdik" diyerek anlatıyorlar.

Feniş'te çalışan bir diğer işçi olan **Erhan Kartel** pabrikada üretim durmadan 3 gün önce aldığı buzdolabı nedeniyle evine haciz geldiğini söyleyerek "Böyle olacağını bilsem zaten almazdım. Biz yıllarca bu fabrikada çalıştık. Hakkımız olanı istiyoruz" dedi.

7 aya yakın süredir yaşadıklarını

anlatan bir diğer işçi ise **Nevzat Usta**. 7 aydır haklarını almak için beklediklerini anlatan Usta "800 TL işsizlik maaşı alıyorum. Devlet 40 TL zam yapmış, Allah razı olsun. Bu zamları sıkıntımız, sorunumuz kalmaz!" diyerek sitem ediyor.

Patrona karşı mücadeleyi büyüten işçiler aynı zamanda da geçim ve yaşam mücadelesi veriyor.

Zentiva: İşgal, direniş ve zafer!

İstanbul: Lüleburgaz Zentiva İlaç Fabrikası'nda çalışan işçiler, şirketin daralmaya gittiği bahanesi ile **20 Şubat** günü gece saat 12.00'de işten çıkarılmaya çalışılmıştı. Patronun işçileri işten atmak için ürettiği bu bahane üzerine 418 işçi, saat 12.00'den itibaren işgal eylemi başlattı ve bağlı oldukları Petrol-İş Sendikası ile birlikte gece fabrikayı terk etmeme kararı aldı, ardından da bir hafta boyunca dışarı çıkarak fabrikayı işgal ettiler.

Patron 50 işçinin işten çıkaracağını, bu işçilere tazminat olarak 8 maaş fazla vereceğini söylemişti. Ancak sendika yöneticileri kendi rızası ile ayrılmak isteyen işçiler haricinde çalışan bütün işçilerin tekrar iş başı yapmaması halinde işgal eylemini bırakmayacağını belirtti. İşçiler "Buraya bunca yıl emek vermiş insanların bu muameleyi görmesini içimize sindiremiyoruz. Biz bu haksızlığa karşı sonuna kadar direneceğiz" diyerek eylemlerindeki kararlılığı dile getirdi.

Petrol-İş Lüleburgaz Şube Başkan Yardımcısı **Hasan Oğuz Keser** işçilerin taleplerini şu şekilde aktarıyor.

"İşçiler şu anda çıkarılanların işe geri alınmasını istiyor. İşçilerin, 1 tane bile işçinin işten çıkarılmaması gibi bir talepleri var. Bu yüzden de fabrikayı terk etmiyor. Hiçbir arkadaşımızın gönüllülük haricinde işten çıkarılmasını istemiyoruz. Patronlar ile diyalog tıkanı. İşçiler ile birlikte fabri-

kadan ayrılmamaya karar verdik. Bugün bir görüşme talebi geldi. Onun sonucuna göre değerlendireceğiz, hareket edeceğiz."

Petrol-İş Sendikası patronla yaptığı görüşmede gönüllülük esasıyla işçilerin işten ayrılacağı, ancak işten çıkarmaları kesinlikle kabul etmeyeceklerini patrona bildirdi. 23 işçi, teşvik olarak 8 maaş ikramiye aldı ve işten kendi isteğiyle ayrıldı ancak, patron işten çıkarma kararından vazgeçmedi. Toplam 16 işçinin işten çıkarılması üzerine fabrikada çalışan 418 işçi, fabrikayı gece işgal etti. 4-12 vardiyası ile 12-8 vardiyasında çalışan işçiler işyerini terk etmezken, 8-4 vardiyasında çalışan işçiler de iş yavaşlatma eylemi yaptı.

"Zentiva'dan gönülsüz çıkışa izin vermeyiz!"

Sendikanın patronla yaptığı görüşmeler ve iş yerinin işgali ve direniş sonucunda Petrol-İş Sendikası'nın çağrısıyla fabrika önünde gerçekleştirilen eyleme çok sayıda sendika yöneticisi, cam işçileri ve direnişteki işçilerin aileleri ve emekli işçiler katıldı. Birçok parti, sendika ve meslek örgütü ile birlikte taraftar grup-

ları ve muhtar adaylarının da destek verdiği eylemde, konuşan Petrol-İş Trakya Şube Başkanı **Turgut Düşova** "İşveren daralmadan dolayı 50 işçiyi çıkaracağını söyleyince biz bu çıkışların gönüllülük esasına göre olması gerektiğini söyledik. 23 arkadaşımız gönüllü olarak emekli oldu. Bunun dışında çıkış olursa direniş olur dedik, ama işveren perşembe günü 16 arkadaşımızı daha işten atınca kendimizi fabrikaya kapattık. Biz işverene daralma varsa yılda 10 gün, ayda bir gün ücretsiz izin kullanabileceğimizi söyleyerek çözüm üretmeye çalıştık ama kabul görmedi" dedi.

Zentiva da ilerleyen süreçle ilgili tavırlarını ortaya koymuş oldu. Zentiva işçilerinin, 16 arkadaşlarının işten atılmasına karşı başlattıkları ve kararlılıkla sürdürdükleri işyerini terk etmeme eylemi, patronla yapılan anlaşmayla sona erdi. Petrol-İş Sendikası ile patron arasında imzalanan protokole göre, işten atılan 16 işçinin 10'u geri alınacak. İşçilerden 6'sı işten ayrılmaya gönüllü oldu, ancak onlara da ek tazminat ödenecek. Ayrıca önümüzdeki yılın başına kadar hiçbir işçi işten atılmayacak.

Emekçinin Gündemi

İŞÇİ SINIFI VE YENİDEN YAPILANMASI ÜZERİNE (3)

Bu bölümde esas olarak yeniden yapılandırmanın nasıl bir yöntemle ele alınması gerektiğini ortaya koymaya çalışacağız. Sınıfın bölünmüşlüğü nasıl aşılır ve hangi örgütsel araçlar ve biçimlerle yapılır sorusuna gelince;

Başta güvencesiz biçimde istihdam edilenler olmak üzere, işçi sınıfının parçaları, bölünmüş yapısının ortadan kaldırılması perspektifi ile: çalışan, işsiz, statü farkı gözetmeyen, farklılaştırılmış örgütlenme formlarını da kullanabileceğimiz bir örgütlenme yaratmalıyız. Güvencesizlerin örgütlenmesini özel olarak ele almalıyız.

İşsiz işçilerle gerekli destek ve dayanışma ağlarının kurulması çabası içinde olmalı, onların yaşam alanları içerisinde örgütleneceğimiz gerçeğini göz önüne almalıyız. Çalışma zaman ve zeminlerini gözetken ve işyeri-mekan birliğini sağlamayı öngören biçimlerin geliştirilmesini hedeflemeliyiz.

İşçi sınıfının örgütlenmesinde yerel örgütlenmenin sendikal demokrasiden de önemini göz ardı etmemeliyiz. Bu nedenle **ih-tiyaca göre** yatay ve bölgesel örgütlenme ihtiyacına göre konumlanmalıyız.

İşçi sınıfının her türlü örgütünün meşru olduğunu ve bu örgütlerde yer alacak işçilerin güçleri oranında ortak konfederatör örgütlenmeler yaratması için çaba sarf etmeliyiz.

Kapitalizm, emeği değersizleştirmekte ve niteliksizleştirmektedir. Bu gelişme önceki sermaye birikim sürecinde "ayrıcıklı meslekler" olarak nitelenen "beyaz yakalılar"ın ayrıcalıklarının ortadan kaldırılmakta ve bu meslek sahiplerini de büyük ölçüde ücretli işçi durumuna itmektedir. Bu süreç "beyaz yakalılar" olarak tanımlanan kesimlerin de önemli ölçüde proleterleşmesine yol açmakta, işçi sınıfının kapsamını genişletmektedir. Bu nedenle "beyaz yakalılar" olarak tanımlanan kesimleri işçi sınıfının bir parçası olarak görmeli ve bu kesimlerin örgütlenmesi için özgün pratik araçlar örgütlemeliyiz.

İşçi sınıfının bileşenleri arasında yer alan ve son yıllarda örgütlenme girişimlerini sürdüren kesimler arasında **ev işçileri** de girmiştir. Devletin yasal olarak "işçi" saymadığı ve sendikal örgütlenme hakkını yasakladığı ev işçileri ağır çalışma koşullarına sahiptir. Sigortasız çalışan, sosyal güvenceleri olmayan, iş tanımları bulunmayıp farklı nitelikte birçok işi bir arada yapmak zorunda kalan ev işçileri, birçok işçiden farklı olarak tacize, hakarete, şiddete ve tecavüze uğramaktadır. İş kazalarının sıklıkla yaşandığı işçiler arasında ev işçileri de yer alıyor ve son dönemde uluslararası sözleşmelerle de hakları güvence altına alınmaya çalışılıyor. Bu nedenle DDSB ev işçilerini "işçi" olarak tanıyıp, örgütlenmenin bir parçası olarak ele alır.

Geleneksel sendikal anlayış, ekonomik alan, demokratik alan farklılaştırılması üzerinden hareket etmektedir. Sendikal mücadelenin ekonomik taleplerin karşılanması mücadelesi olduğu yaygın söylemlerden biridir. Oysa, ekonomi ve siyaset işçi sınıfının gündelik yaşamında iç içe geçmiştir. İşçi sınıfının yaşam ve çalışma koşullarını iyileştirmek için verdiği ekonomik ve demokratik mücadele, sermayenin sınıf iktidarının sınırlandırılmasını, geriletilmesini ve ortadan kaldırılmasını gerektirdiği için zorunlu olarak **siyasal** bir mücadeledir.

Bugün işçi ve emekçileri güvencesiz çalışma koşullarına mahkum eden bir unsur da, emek gücünün yeniden üretilme koşullarının daha fazla sermayenin kâr alanı haline gelmesi, kamusal hizmetlerin ticarileşmesi ve paralı hale gelmesi, yani temel hizmetlerin kamusal yollarla karşılanamaz durumda olmasıdır. DDSB üretim alanıyla birlikte, yeniden üretim alanına dair (eğitim, sağlık, barınma, ulaşım vb. yerel ve ulusal nitelikteki kamusal hizmetler için) mücadeleyi, sınıf mücadelesinin bir parçası olarak ele almalıdır.

İşçi sınıfının hak ve özgürlüklerini koruma ve geliştirmesinin yolu, kendisini devletin ve sermayenin çizmiş olduğu sınırların içine hapsedmemektir. İşçi sınıfının örgütü olarak DDSB'nin görevi, işçileri yasalara uydurmak değildir. İşçi sınıfının demokratik biçimlerde almış olduğu kararları en üst yasa olarak tanıyıp ve mücadelenin fiili, meşru ve militan bir hat üzerinden sürdürülmesini savunur.

DDSB ezilen bir sınıf olarak işçi sınıfının yalnızca sermayenin emek üzerindeki egemenliğine değil, bütün egemenlik ve eşitsizlik biçimlerine, ezme ve ezilme ilişkilerine karşı mücadele etmesini temel bir ilke olarak benimser. Türkiye gibi çok kimlikli, çok kültürlü, çok dilli, çok inançlı bir ülkede bütün kimliklerin, kültürlerin, dillerin, inançların hiçbir baskıya ve ayrımcı uygulamaya maruz kalmaksızın istedikleri gibi yaşama haklarını savunur. Bu bağlamda Kürt sorununun Kürt ulusunun demokratik talepleri (anadilde eğitim, siyasal statü, eşit yurttaşlık...) doğrultusunda çözümünü için mücadele eder ve bütün ulus, azınlık vd. eşit haklar temelinde gönüllü birliği savunur. Aynı zamanda farklı ulus ve ulusal topluluklardan işçilerin ve emekçilerin birliği ve birleşik mücadelesini eksen alır. (Bitti)

Rok Tekstil işçileri isyanda

H. Merkezi: 2011 Haziran ayında TEKSİF'te sendikalaşma mücadelesine başlayan ve mücadeleyi kazanan Roteks grubuna bağlı **ROK Tekstil** işçilerine yönelik baskı, itibarsızlaştırma, keyfi disiplin cezaları devam ediyor.

İşçiler ve sendika yöneticileri tarafından eylemler yapılarak uyarılmasına rağmen baskıya devam eden patron, işçileri işten çıkardı ve sendikalı işçilere iş vermeyerek onların yerine taşeron işçileri işe başlattı. Son olarak şirketin zarar ettiği söylenerek sendikalı işçilerin bulunduğu bölüm için kapatma kararı alındı.

"Direniş geçeceğiz"

İşçiler, tüm baskılara ve işyerlerinin kapatılma kararına karşı Roteks fabrikası önünde 21 Şubat'ta açıklama yaptı. TEKSİF Sendikası İzmir İl Temsilcisi **Faruk Aksoy** sendika olarak Roteks'te yaşanan durumu üretim yapılan markalara ve dünya sendikalar birliği INDUSTRIALL'a bildirdiklerini söyledi.

Luna Elektronik'te işçiler direnişte

İzmir: İzmir Çiğli'deki Organize Sanayi Bölgesi'nde elektrik sayacı üreten **Luna Elektronik Fabrikası**'nda Birleşik Metal-İş üyesi oldukları için 15 işçi işten atıldı.

İşten atılmaları tepki gösteren, Luna Elektronik ve Ar Elektronik'te çalışan 200 işçi fabrikada eylem yaptı. İşçilerin sendikal mücadelesini engellenmesine yönelik girdiği eylemde Luna Elektronik sa-

hibi "Hepinizi işten atıyorum" demesi üzerine iki vardiyadaki işçiler birleşerek direniş geçti.

Direniş sırasında konuşan Birleşik Metal-İş İzmir Şubesi'nden **Ali Çeltek**, işçilerin taleplerinin yerine getirilmesi ve tekrar işe alınması gerektiğini, talepler devam edene kadar direniş devam edeceklerini bildirdi.

İşçilerin örgütlenmesin-

den korkan egemenler emekçiler örgütlendikçe saldırmaya devam ediyor. İzmir Çiğli'deki Organize Sanayi Bölgesi'ndeki yaşanan işçi direnişi de bu örneklerden bir tanesi. İşçiler bu saldırılara karşı örgütlendikçe mücadelelerinin yükseleceğini örgütlü bir gücü hiçbir kuvvetin yenemeyeceğini göstermiş olduğu onurlu direnişlerde vermektedir.

“İleri demokrasi”den ileri diktatörlüğe AKP’nin halet-i ruhiyesi

Gündeme dair yazılanların her biri devletin siyaset arenasında attığı adımların analizidir. Atılan adımların tamamı devletin siyaset arenasındaki karakterini ele verir. Son bir yıllık dönemde TC devleti içe dönük bir siyaset izliyor. 2014 yılının seçim yılı olması, diğer siyasi gelişmeler karşısında içe dönük siyasetin tali nedenidir. Zira TC devleti Gezi İsyanı’ndan önce içe dönük siyaset izlemeye başlamıştı.

Ekonomik istikrarı yakalamış ülkelerde içe dönük siyaset daha çok özgül durumlar için vuku bulur. Ekonomik istikrar doğrudan siyasi istikrara yansıtıldığından, ülke gündemi iç sorunlarından önemli oranda arınır. Bunun diğer anlamı sömürü ve ağır yaşam koşullarına karşı hak ve özgürlük mücadelesinin, halkın ekonomik ve siyasi taleplerinin sumen altı edilerek bastırıldığıdır. Ekonomik olarak istikrarsız ülkelerde durum tam tersidir. Ekonomik istikrarsızlık siyasete doğrudan yansır ve ülkede darbe gibi, iç savaş, toplumsal muhalefetin yükselişi gibi daha boyutlu sorunlara neden olur.

siyasete uzun erimli bir fırsat tanımaz ve iç çalkalanma patlak verir.

AKP hükümeti 2011-2012 yılına kadar iç tüketime dayalı bir ekonomi politikasıyla ve kaynağı bilinmeyen kayıt dışı döviz girişiyle ekonomide görece bir istikrar yakaladı. 2011 yılında TC ekonomisi yüzde 8,5’lik bir büyüme oranı yakaladı. Fakat yarı-sömürge gerçekliği saman alevini daha tez söndürdü. 2012’nin ilk 6 ayında yüzde 3 küçülme yaşandı. AKP’nin yakaladığı sanayi üretiminden yoksun büyüme seyri, iç siyasette belli bir denge oluşturdu ve dışa dönük bir politika izledi. Kuşkusuz ki bu dışa dönüşün temel unsuru ABD emperyalizminin Ortadoğu politikasıydı. TC devleti, bir an için kurmuş olduğu “Yeni Osmanlı” hayalinden de erken uyandı. Uyandığında da “değerli yalnızlık” gibi züğürt tesellisine mecbur kaldı.

“Paralel devlet”, “darbe”, “istiklal savaşı” derecesinde ifade edilen içe dönük politika, TC devletinin halet-i ruhiyesinin bir yansımasıdır. Beraber yürünen ama farklı şeritlerde olan kutsal

reket ettiği anlamına gelmez. AKP’nin kendisi de belli bir sermaye grubunun temsilcisidir. Son 10 yıllık dönemde hiç ummadığı kadar palazlanan “yeşil” kodlu sermaye AKP ile sahip olduğu devlet erkini kaybetmek yerine “ileri demokrasi” söyleminden “ileri diktatörlük” uygulamalarına geçişe dahi razı konumda. ABD-AB gibi emperyalist efendilerinin tepkilerine rağmen bildiğini okuyan AKP ve “yeşil” sermaye grubu bu hali sadece iktidar sarhoşluğu değil, eski içişleri bakanı Muammer Güler’in oğlunun evinde bulunan 1 trilyon lira “nam-ı diğer üç-beş kuruş” ve ayakkabı kutularındaki milyon dolarların sarhoşluğudur. İslami anlayış ve kurallardan kopmadan batı emperyalizmine özenerek (ve tabii esasta halk kitlelerini aldatmak amacıyla) burjuva demokrasisi inşa etmeye çalışan AKP, bu iki olgu arasında sıkışmışlığın oluşturduğu parçalı kişilik karakteri, TC devletini felçli bir pozisyona sokarak ileri diktatörlükte kendini dışa vurdu.

İlk dönemlerde demokrasi havarisi kesilen AKP, kendini ortaya çıkaran ve hükümet yapan ulusal ve uluslararası müttetikleriyle tek tek ayrı düştüğü ana gelindiğinde, AKP’ye destek veren liberal çevreler dahi devrimcilerin ta ilk baştan itibaren haykırdığı o bilinen sırrı dillendirmeye başladı. “Yeni Türkiye” diye tanımlanan dönemdeki faşist diktatörlükle “eski Türkiye” olarak adlandırılan dönemdeki faşist diktatörlüğün arasındaki tek farkın takim elbise olduğudur.

Adalet, hak-hukuk, barış, özgürlük gibi kavramları tırnak içine almanın dahi yetmediği bu dönemde teşhir olan köhne düzen ve onun devlet, polis ve hükümet gibi ideolojik aygıtlarıdır. Onlar kendi kendilerinin teşhirin yapırlarken, bizim tarafsız olma ve maç seyrederek gibi bakma şansı yoktur. Son süreçle birlikte daha da teşhir olan sistemin köklerine yönelim. Üretenler yönetmediği sürece, tüm iktidarların, hükümetlerin rüşvetçi, yağmacı, sömürücü olacağını sadece 90 yıllık cumhuriyet sürecindekilerde defalarca kez deneyimledik halk olarak. Bir kez daha aynı tuzağa düşmemek için mücadeleyi yükseltmeliyiz.

Çok dilli NEJVA...

İstanbul: 28 Şubat Cuma günü HDP İstanbul Büyükşehir Belediyesi Eşbaşkan Adayı **Pınar Aydınlar**’ın peşine takılarak, bir günlük seçim maratonuna dâhil olduk. Bu maraton sırasında planda olmayan HDP Sarıyer’in dayanışma şöleni de programa dâhil edilince saat 21.00’e gelirken, Aydınlar ile birlikte seçim bürosu açılışı ve BDP kadın şöleninden ayrılarak Sarıyer’e doğru yol aldık.

Şölenin gerçekleştiği düğün salonuna vardığımızda oldukça kitlesel, samimi ve coşkulu bir etkinlikle karşılaştık. Tam bu sırada sahnede Zazaca ezgiler söyleyen 7 kişilik bir müzik grubu vardı. Daha sonra bir Türkçe, bir Kürtçe türkü söyleyen grubun ismi **Nejva**’ydı. Etkinliği bırakıp grubun peşine düştük. Grubun sözcüsü Mesut Gökdaı ile şölen karmaşası içerisinde ayaküstü kısa bir sohbet gerçekleştirdik ve Nejva’yı konuştuk.

Nejva, Farsça “sır” anlamına gelen bir kelimeymiş. Gökdaı, bu grubun 3 senedir var olduğunu ve aralarında hem profesyonel hem de amatör müzisyenler bulunduğunu ve grubun tamamının da gençlerden oluştuğunu söyledi.

Çok dilli türküler söyleyen Nejva’nın **Kürtçe**, **Türkçe**, **Ermenice**, **Arapça**, **Zazaca** ve daha birçok dilde bilinen türkülerini dillendirdiğini anlatan Gökdaı; grubun ilk olarak Başak Kültür ve Sanat Vakfı bünyesinde oluştuğunu söyledi. Müziğe biçtikleri misyon üzerine sohbet ettiğimizde, “*Müziğe halkların arasında bir dil, bir araç olarak düşünen bir gruba*” diyor Gökdaı. Bu amaçla insanlarla biraraya gelmek için müzik yaptıklarını söyleyen Gökdaı’ye teşekkür ediyor ve başarılar diliyoruz.

Bu durum TC devleti ve ekonomisi açısından geçerlidir. İfade bir gazetele- rin ekonomi sayfalarında “krizin eş- ğindeyiz” cümleleri yer alır. Ekonomi- deki bu dalgalanma doğrudan siyasete de yansır ve hâkim sınıflar arasında daimi bir çatışmanın zemini olur. Bu açıdan TC devleti olmak üzere yarı-sömürge ülkelerde dışa dönük siyasetten ziyade içe dönük siyaset izlenir. Ekonominin istikrarsız yapısı dışa dönük

ittifaktaki ayrışmasının sancısı iktidar hırsıyla bütünleşerek 1920-30’ların tek parti dönemine denk düşen bir devlet yapılanmasına sürükledi AKP’yi. HSYK Yasası, MİT yasası, İnternete sansür yasası, polis teşkilatında görev değişiklikleri ve diğer uygulamalar sivil diktatörlüğün inşası olarak tarihe geçti.

Siyasi bir güç olarak AKP’nin devletin tüm olanaklarını kendine göre ya- pılandırması, AKP’nin kendi başına ha-

Özdaşlı’nın cenazesi Malazgirt’e uğurlandı

İstanbul: PKK lideri Abdullah Öcalan’ın Türkiye’ye getiriliş yıldönümünde bedenini yakarak yaşamını yitiren **Halit Özdaşlı**, 25 Şubat günü Adli Tıp Kurumu’ndan alınarak, defnedilmek üzere memleketi Malazgirt’e uğurlandı.

Yenibosna Adli Tıp Kurumu’nda cenaze, Özdaşlı’nın ailesinin yanı sıra, BDP ve HDP üye ve yöneticilerinin de aralarında bulunduğu yüzlerce kişi tarafından alındı. Cenaze beklenirken, sık sık “**Şehid namirin**”, “**Ey şehîd rîya te rîya me ye**”, “**Ey şehîd xwîna te erdê namîne**” sloganları atıldı. Cenaze çıkarıldıktan sonra,

“**Çerxa şoreşê**” marşı okunarak saygı duruşunda bulunuldu.

Saygı duruşunun ardından konuşmalarla Özdaşlı anıldı. BDP Genel Merkezi adına yapılan konuşmada ise, “**Halit Özdaşlı şansında tüm devrim ve özgürlük şehitleri önünde eğiliyoruz**” denilirken devamında ise yaşanan ölümlerden süreci ilerletmeyen siyasi iktidarın sorumlu olduğu belirtildi.

Yapılan konuşmaların ardından cenaze araca bindirilerek, defnedilmek üzere Muş’un Malazgirt ilçesine bağlı İyikomşu köyüne uğurlandı.

Lice davası İzmir’e nakledildi

İzmir: TC devleti 1993 yılında Amed Lice’de 16 kişiyi katletmişti. O günden bugüne katliam davasında TC yargısının gerçekliği gözler önüne seriliyor.

Diyarbakır Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından 20 yıl aradan sonra hazırlanan iddianamenin Diyarbakır 8. Ağır Ceza Mahkemesi tarafından kabul edilmesinin ardından Diyarbakır’da açılan mahkeme, “güvenlik” gerekçesiyle Yargıtay 5. Dairesi davayı Eskişehir’e nakletti.

Ancak Eskişehir Ağır Ceza Mah-

kemesi ilde “Özel Yetkili Ağır Ceza Mahkemesi bulunmaması” nedeniyle “görevsizlik” kararı ile yeniden Yargıtay’a gönderdi. Yargıtay 5. Ceza Dairesi, bu defa da davayı İzmir’e nakletti.

Diyarbakır Barosu davanın Eskişehir’e nakledildiği sırada Yargıtay 5. Ceza Dairesi üyeleri hakkında suç duyurusunda bulunmuştu. Yapılan suç duyurusu daha sonuçlanmadan mahkemenin İzmir’e gönderilmesi hukuk sisteminin ne derece trajikomik olduğunu bir kez daha gösterdi.

Şiddetten arınmış yaşam alanları için 8 Mart'a...

H. Merkezi: 8 Mart yaklaşırken **Yeni Demokrat Kadınlar** birçok yerde çalışmalarına başladılar:

DERSİM

Yüzlerce kadın "**Jin jyan azad**" sloganlarıyla Dersim Kadın Platformu tarafından Seyit Rıza Meydanı'nda düzenlenen mitinge katıldı. Mitinge aralarında YDK'lıların da bulunduğu çok sayıda kadın, coşkulu sloganlarla katıldı. Kadınlar yürüyüşte **Sakine Cansız**, Leyla Şaylemez, **Fidan Doğan**, Sefagül Kesgin, **Derya Aras**, Nurşen Aslan, **Gülizar Özkan**, Fatma Acar'ın fotoğraflarını taşıdı.

Burada **Aysel Tuğluk**, EMEP Genel Başkanı **Selma Gürkan** ve ESP Genel Başkan Yardımcısı **Fethiye Gök** birer konuşma yaptı. **YDK** adına yapılan konuşmada "*Geçmişten bugüne Dersim katliamların, işkencelerin adresi olmuştur. Ama Dersim aynı zamanda direnişin ve örgütlü mücadelenin de adresidir. Kadınlar ise bu direniş ve mücadele içerisinde bir özne olarak yerlerini almışlardır. Sakine Cansızlar, Sefagül Kesginler mücadelemizin öznesi kadınlardandır*" denildi. Miting, Abdullah Öcalan'ın gönderdiği

açıklamanın okunmasının ve Dicle Fırat Erbanı Grubu, Şengül Pak, Zelal Göçe'nin türküle-riyle sonlandırıldı.

İZMİR

Öncelikle 8 Mart'a nasıl

hazırlanacağı üzerine bir tartışma yürüten kadınlar, öncesi çalışma için bazı bölgelere 8 Mart şiarlı pankartlar asma, afiş ve bildiri dağıtımında mahallelerde kadınlarla bir araya gelerek etkinlikler düzenlemek üzerine tartışmalar yürüttü. Tartışmalar sonucu Narlıdere'de "**Emeğimiz, bedenimiz, kimliğimiz bizizdir! 8 Mart'a alanlara**" yazılı bez pankart asılarak, kadınlara öncesi için yapılacak etkinliğe ve 8 Mart'a çağırıldı.

İSTANBUL

* **Gülsuyu:** Kendi içimizde bir toplantı yaparak 8 Mart sürecinde evleri gezecek bir komisyon oluşturmuştuk. Mahallede 8 Mart Cumartesi günü bir etkinlik yapma kararı aldık. Bu kararın ardından 24 Şubat günü ev ziyaretleri gerçekleştirdik. Ev ziyaretlerinin ardından mahallenin birçok yerine YDK imzalı afişimizi yaptık. Afiş çalışmalarının ardından yine mahallenin merkezi yerlerine "**Tacize, şiddete son**", "**8 Mart'ta alanlara yazılı**" YDK imzalı yazılımlar yapıldı.

* **Gazi:** İlk olarak 25 Şubat günü bir toplantı yaptık. YDK'nın kurumsallaşması üzerine tartışma yürüten kadınlar 8 Mart tarihine kadar olan günlere dair program çıkararak, ev ziyaretleri, afiş ve bildiri çalışmalarına yoğunlaşma, 6 Mart tarihine ise etkinlik yapma kararı aldılar. 27 ve 28 Şubat günü mahallede afiş çalışması yapan kadınlar, bir yandan ev ziyaretlerini örgütlerken bir yandan da 6 Mart'ta Pınar Aydınlar'ın da katılacağı etkinliğin hazırlıklarını sürdürüyor.

* **Kartal:** 27 ve 28 Şubat günü Kartal'ın merkezi yerlerine afiş çalışması yaptık. Yakacak ve Karlıktepe bölgesinde tüm sokak ve caddelelere afişlerimizi yaparak bildiri dağıtımını gerçekleştirdik.

* **Dudullu:** Kadınlarla hemen her hafta biraraya geldiğimiz Dudullu'da 8 Mart çalışmalarımız kapsamında sohbet ettik. 7 Mart günü Arslan Doğmuş Köy Derneği'nde düzenlenecek ve Pınar Aydınlar'ın da katılacağı bir etkinliğe gazete dağıtımını sırasında kapısını çaldığımız tüm kadınları çağırdık.

Göğün yarısı

8 Mart'ta sokağa, sözümüzü söylemeye...

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü yaklaşırken gecikmeli de olsa çalışmalarımız hızlanmaya başladı. İzmir, Dersim, Sarıgazi, Gülsuyu, Dudullu, Gazi vd. bölgelerde kadınlar, 8 Mart gündemli toplantılar almaya, afiş ve bildiri ile ilgili çalışmalar yapmaya başladılar. Bu süreçte en çok tartışılan konulardan biri kadın çalışmamızın hala neden kurumsallaşamıyor oluşuydu.

Oldukça çetrefilli olan bu soruda haklılık payı olmakla birlikte bizim açımızdan esas tartışmanın neden kurumsallaşamadığımızdan ziyade erkek egemenliğine karşı örgütlü mücadelemizdeki istikrarın neden azaldığı ve zayıfladığı olduğu açıktır. Özellikle Gezi İsyanı'nın ardından dağınık bir hatta savrulan çalışmamıza, yeterli olmasa da, müdahalelerimiz mevcut. 25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele Günü etkinliklerimizle ilk müdahalemizi yaptık. Ardından Amed'de yaşanan taciz olayının ardından müdahalemizi sertleştirdik ve hızla ortak bir mücadele hattı belirlemeye çalıştık.

Ve hem 8 Mart hem de yerel seçimler yaklaşırken bu müdahalemizi hızlandırmamız gerekiyordu. Çalışma yapılacak alanlarda ilk olarak toplantıların örgütlenmesi, içerik olarak belirlediğimiz konuların tartışılması ve nasıl gündemleştirileceğinin yol ve yöntemlerinin belirlenmesi önümüze koyduğumuz çalışma biçimi oldu. Elbette bizim olmazsa olmazımız emekçi semtlerde faaliyet yürüten kadınlarsak kadınların kapılarını çalmak, küçük küçük de olsa forumlar düzenlemek, aynı şekilde üniversitede çalışma yapmaktır. Bu konuda İstanbul YDK tarafından 8 Mart'taki çalışmalar için hazırlanan kısa yazıyı sizinle paylaşıyoruz:

"8 Mart'ın yaklaşmasıyla beraber İstanbul'da yoğunlaştığımız hazırlık çalışmalarını öncelikle kadın yoldaşlarımızla daha sonra semtlerdeki tüm yoldaşlarımızla tartışarak başlattık. Kadına yönelik cinayetlerin politik olduğundan yola çıkarak yürüttüğümüz tartışmalar, şiddetin, tacizin, tecavüzün, ayrımcılığın olmadığı; tüm bunlardan arındırılmış alanlar yaratmak temelinde yürütüldü ve 8 Mart'ta buradan doğru alanlarda olmamız üzerine şekillendi.

Gezi İsyanıyla beraber ortaya çıkan tablonun bize, kadın mücadelesinin ne denli önemli bir noktada olduğunu bir kez daha gösterdiğini, kadınların bu süreçte en ön saflarda, yüzde 50'nin üzerindeki katılımıyla olmasının; hapsedildikleri evlerinden sokaklara, meydanlara çıkmasının yaşamın her alanında var olma mücadelesini anlattığı noktasında hemfikir olduk ve biz de oradaydık. Yerel yönetimlerde kadınların, kadın kimliğiyle yani "erkekleşmeden" kendi mahallesi, şehri üzerinde söz hakkına sahip olmasının üzerinde durduk ve buradan hareketle yaklaşan yerel seçimlerle beraber 8 Mart için bu gündemin de önemli olduğuna karar verdik.

Semtlerde kadınların evlerini ziyaret ederek çalışmalarını gerçekleştirmeyi düşündüğümüz 8 Mart çalışmalarının ajitasyon ve propagandasını afiş, bildiri ile yürütmek ve 8 Mart öncesine düzenleyeceğimiz etkinliklere kadınların en geniş katılımını sağlamak üzerine program çikardık. İlişki kurduğumuz kadınlarla sadece takvimsel etkinliklerde değil, YDK'nın kurumsallaşmasını sağlamaktan doğru kadın mücadelesine katmak üzerine ilişki kurmanın önemi üzerinde durduk.

Tüm bu tartışmalar doğrultusunda, **6 Mart Perşembe** Gazi Mahallesi'nde Pir Sultan Abdal Kültür Derneği'nde HDP İstanbul Büyükşehir Belediyesi Eşbaşkan Adayı Pınar Aydınlar'ın katılımıyla bir etkinlik gerçekleştireceğiz. **7 Mart Cuma günü** Dudullu'da yine Aydınlar'ın katılımıyla bir etkinlik düzenleyeceğiz. **8 Mart Cumartesi günü** Kartal ve Gülsuyu'nda etkinlik olacak.

Bizler İstanbul YDK olarak şiddetten, tacizden, tecavüzden, ayrımcılıktan arınmış yaşam alanları için 8 Mart'ta Taksim'de, 9 Mart'ta ise Kadıköy'de alanlarda olacak ve sözümüzü söyleyeceğiz."

"Sedat Yurtdaş yargılansın"

Mersin: Mersin Kadın Platformu, 24 Şubat günü Merkez PTT önünde yaptığı bir açıklama ile yanında stajyer olarak çalışan avukatı taciz eden **Av. Sedat Yurtdaş**'ın meslekten ihraç edilmesini istedi. Açıklamaya **Yeni Demokrat Kadın**, BDP Mersin Büyükşehir Belediyesi Eşbaşkan Adayı **Sibel Yiğit Tekin**, Mersin Yenişehir Eşbaşkan Adayı **Saniye Ağbay** da katıldı.

Platform adına yapılan açıklamada yargının erkekle iş birliğini bir kez daha gösterdiği vurgulandı ve "*Bu davanın peşini bırakmıyor, sadece Aylin için değil tüm kadınlar için adalet istiyoruz*" denildi. Kadınlar, daha sonra Diyarbakır Barosu'nun henüz bir yaptırım uygulamamış olmasından dolayı Yurtdaş hakkında işlem başlatılması talebiyle baroya dilekçe verdi.

Tutsak Partizanlardan açıklama

H. Merkezi: Tutsak Partizanlar yaptıkları açıklamayla, tacizci Av. Sedat Yurtdaş'a karşı YDK'nın tavrını desteklediklerini belirterek, YDK'lı avukata uygulanan tacizi protesto ettiler. Açıklama metnini kısaltarak yayınlıyoruz: "*... Erkek egemen anlayışın yaşam bulmasından ibaret bu cinsel içerikli suç (Sedat Yurtdaş'ın tacizi) YDK tarafından layık olduğu biçimde; güçlü bir dayanışma ve kararlı duruşla teşhir edilmiştir. (...) Kendisinden hesap soranlar karşısında Sedat Yurtdaş kamuoyunu kimliği sayesinde aldatabileceğini de umarak erkek egemen zihniyetinde mevcut olan taciz etme 'özgürlüğü'nü koruyacak bir biçimde hareket etmiştir. A.K'ye ve onunla dayanışma içinde olan ezilen cinslerin temsilcisi örgütlere saldırmış, onları tehdit etmiş ve en sonu haksız dava açılmasını sağlayarak niteliğini, ataerkil düzene tabi karakterini tümüyle ortaya sermiştir.*

(...) Biz tutsak Partizanlar kararlı bir duruş göstererek Sedat Yurtdaş şahsında erkek egemen zihniyete karşı özel bir deneyim yaratmış olan YDK'nın tavrını tamamen destekliyor, A.K'ye uygulanan tacizi protesto ediyor, kadın kurtuluşunun bir parçası olarak gelişim gösteren ezilen cinsin öz savunma bilincini selamlıyoruz. Kurtuluşumuz kendi ellerimizdedir."

Baba, Oğul ve Kutsal Yolsuzluk...

Gezi İsyanı'nın kırdığı fay hatlarında deprem etkisi yaratan 17 Aralık Rüşvet ve Yolsuzluk Operasyonlarının ardından sistemin sarsıntısı artarak sürüyor. Gülen Cemaati ve AKP arasından var olan ve sürekli ivmelenen çatışma sarsıntıyı derinleştirirken, yeni boyut ve kulvardan ilerleyen vesayet temelindeki dizayn çabası, karşılıklı vuruşma çatışmalarla birlikte kitlelerin gözüne sokuluyor. Listesi fazlaca genişleyen sistemin yolsuzluk karinesi, halk kitlelerinin önüne serilirken, son günlerde birbiri ardına sosyal medyaya düşen Başbakan R. T. Erdoğan ile oğlu Bilal Erdoğan arasında geçen telefon görüşmesi kayıtları ve yolsuzluk gündemli gelişmeler yeniden süreci ısıtmış halde.

Gelinen aşamada, "gerçekti, montajdı?", "kriptolu telefon dinlenir mi?" benzeri tartışmalar kamuoyuna servis edilerek konuşmalar yalanlanmaya çalışılsa da, perde aralığından kirli paraların ortaya saçıldığı, internetin dilinin kesildiği, bakanlar hakkındaki fezlekelerin sumen altı edildiği bir sömürü sistemi kendini belli ediyor aslında.

AKP'nin pratik alanda ispatlanan "haramzadeliği" bilinçlere kazınırken, tablo içerisindeki gelişmeler yıllardır tabanını örgütlemek için diri tuttuğu din-iman heyulasını da berhava ederek "sömürünün tek dini paradır" gerçeğini doğrulamaktır. Bu hali ile de, neo-liberal iktisadın serbest pazarda at oynatan realitesi ve buna bağlı can suyunu yolsuzluk ve rüşvetten alan kaotik ambiyansı; yaşananların sistemin karakterinden ve kaynak kodlarından bağımsız okunamayacağını ispatıdır aslında. Katrilyonlarca bütçesi olan İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin 11 yıllık AKP'li dönemdeki toplam harcamalarının % 80'inden fazlasının 8 tane müteahhide yapılması bile tek başına buna ispattır. Yani 17 milyonluk şehirde tek firma bu 8 şirket değildir ama yerel yönetimler üzerinden doğan rant birilerinin iştahını kabartmış ve "vergini verme, rüşvetini ver" sarmalı birilerine katrilyonlar kazandırmıştır.

"Yürütme" Yürütürken...

İlki 24 Şubat gecesi açıklanan telefon dinlemesi kayıtları, her ne kadar Başbakan cephesinden darbe pratiği sayılarak yalanlansa da, kamuoyunda ilk elden ciddi bir tepkiyi toplamış ve belirli bir kitleyi de sokağa dökmüştür. Bahsi geçen konuşmalarda, milyon dolarlardan bahsedilmekte "kucaklarına düşecekleri" ifade edilmekte, verilen rüşvet az bulunmakta, evdeki paralar araçlarla dağıtılıp hala eritilemeyen 30 milyon Euro'dan bahsedilmektedir. Yani Erdoğan'ın "benim

evladım olsa reddederim" cümlesindeki içerik, yapı-bozuma uğramış ve reddediş evlada değil olaya yönelmiştir. Ancak konuşmaların içeriği zaten birçok noktada yolsuzluk iddiasını ispatlar niteliktedir.

İlk ses kaydında, evdeki paraların dağıtılması gerektiğini ifade eden Erdoğan oğluna "parayı sıfırla" talimatı vermekte, oğlu Bilal Erdoğan ise "Yani sıfırlandı derken, nasıl diyeyim, işte bende bir, bu Samandıra'nın ve Maltepe'nin paraları vardı, 730 bin dolar ve 300 bin lira, onları da, bizim Faik Işık'a borcumuz vardı 1 milyon lira, ona vereceğim, üstünü de 'akademiyeye aktar' diyeceğim" demektedir.

Bir diğer ses kaydında ise, İran doğalgazını Türkiye üzerinden Avrupa'ya taşıyacak boru hattının ihalesini verdikleri Sıtkı Ayan'la ilgili konuşmaktadır Başbakan ile oğlu. Sıtkı Ayan'ın teklif ettiği 10 milyonluk rüşvet az bulunmakta ve "nasıl olsa kucakımıza düşecekler" denilmektedir Erdoğan tarafından.

Burada tek tek değinmesek de, bunların dışında da yayımlanan ses kayıtları vardır. Ki Erdoğan'ın ismi, 17 Aralık Operasyonları sonrasında istifa eden eski Çevre ve Şehircilik Bakanı Erdoğan Bayraktar tarafından da zikredilmektedir. Son çıkan kayıtlarda da, bu iddia yeniden tanıtılmıştır.

Eritemedikleri halktan çalınan on milyonların yanına eritebildikleri milyonları eklediğimizde de, ortaya devasa rakamlar çıkmaktadır ki, Recep Tayyip Erdoğan dünyadaki sayılı zengin başbakanlardandır. Bu haliyle, devletin yürütme organlarının başı olan bir birey olarak, "yürütme" kavramını niyetli yorumladığı ve milyon dolarları cebine yürüttüğü artık nettir.

Yaşanan telefon dinlemeleri içerisinde en dikkat çekici olanı ise Başbakan'ın "hayırsever" dediği Rıza Zerrab'ın görüşme kayıdır. Zerrab'ın kaydı iki anlamda değerlidir. Bu kayıt, bir yanı ile ilişkiler ağını gözler önüne sererken, diğer yandan ise, burjuvazinin meseleye kendi sınıf karakteri çerçevesinde nasıl baktığını resmeden ifadelerle doludur. Zerrab; Rüçhan Bayar ile gerçekleştirdiği telefon görüşmesinde, bakanlara hediye edilen 30-40 bin dolarlık Rolex saatlerle ilgili olarak "Orospunun ve memurun bahşişini erken vereceksin" demektedir.

Yani devlet bir aygıt olarak onların gözlerinde memur olmakta ve kendi işlerini kolaylaştırma noktasında işlevselleşmektedir. Bu sözün aydınlatıldığı noktadan kaynaklıdır ki; AKP ile MÜSİAD'ın ihracat payı katlanmış, Ortadoğu pazarında emperyalizme komprador biçimde ilişkili sermaye, ülkemizde semirmiştir. İşte AKP'nin

AKP süreci bir darbe girişimi olarak yorumlamakta ve "paralel" devlet diye tariflediği Gülen Cemaat'inin dinleme "komplosu" olarak nitelemektedir. Ancak açığa çıkan tablo, basit bir dinleme pratiğinin ötesinde çamura batmış bir sistem resmi ve ilanıdır.

yarattığı "T"alan "C"umhuriyeti, Zerrab gibi bahşişle devlete ikili misyon biçimlere yaşam alanlarımızı açmış, mahallelerimiz, evlerimiz ve ormanlarımız bir avuç parababasının talanına terk edilmiştir.

"Paralel" Yolsuzlar

Gelinen aşamada, tartışmak istediğimiz konu AKP'nin savunularının dışındadır. AKP süreci bir darbe girişimi olarak yorumlamakta ve "paralel" devlet diye tariflediği Gülen Cemaat'inin dinleme "komplosu" olarak nitelemektedir. Ancak açığa çıkan tablo, basit bir dinleme pratiğinin ötesinde çamura batmış bir sistem resmi ve ilanıdır. Zaten dikkat edilirse görülecektir ki; AKP eliyle semirtilen ve yolsuzlukla, rüşvetle önü açılan sermaye ABD ile "paralel" Cemaatle müttefik bir işlev görmektedir. Bu hali ile; sonuç uçaklıkta sebat iken, AKP'nin "paralel" söylemi de boşa düşmektedir.

Dünya kadar halk kitlelerine yönelik saldırılarda kardeş olan, omuz omuza, kol kola emperyalizmin yeminli bekçiliğini üstlenenler bugün birbirlerine bıçaklı oldukları anda darbe söylemine sarılmaktadır. Dünya kadar Pensilvanya'dan yönetilmekle suçlanan AKP, bugün CHP'yi Pensilvanya'dan yönetilmekle ve darbecilere çanak tutmakla suçlamaktadır.

Ancak unutulmaması gereken iki nokta vardır. İlk olarak; AKP'nin kendisi de bir darbe ürünüdür. Toplumsal hafızadaki darbe korkusundan doğru varlığını üreten bir parti olarak her sıkıştığı köşede darbe söylemine sarılırken, toplum üzerinde bir yıkım yaratılarak muktedir kılındığı akıllara kazınmalıdır. Bir diğer unutulmaması gereken nokta ise şudur ki; sistem kendi siyasetini üretirken sürekli bir klik dalaşı içerisinde ve sömürüden doğan rantı pay etme telaşındadır. Sadece Gülen Cemaati ve AKP değil, tüm sistem partileri ellerinde koz biriktirmekte, birbirlerinin açığını gözetler-

ken "ileride kullanma" hesabıyla ses etmemektedir. Bu durum sadece AKP ve Gülen Cemaati için değil, bir aralar "belgelerle konuşan" CHP ve diğer sistem partileri için de geçerlidir.

AKP saflarından telefon dinlemeleri mevzuu ile ilgili sergilenen ve bir yanıyla absürt olmakla beraber AKP'nin halk kitlelerine bakışını özetleyen en net yaklaşım ise Burhan Kuzu'dan gelmiştir. Kuzu Twitter üzerinden yaptığı duyuruda "dinlemeler gerçek olsa bile kimse inanmaz" demektedir. Yani Gezi İsyanı ile AKP'yi korku denizlerine atan milyonları küçümsemekte, % 50'sini ahmak yerine koymaktadır.

Sömürünün olduğu her yer yolsuzluğun vatanıdır!

Yaklaşan seçimlerle birlikte çuvalın ağız açılmış ve **baba, oğul ve kutsal yolsuzluk** sarmalı ortalığa saçılmıştır. Ki ortalığa saçılan yeni ve AKP'ye özgü bir şey de değildir. CHP ve MHP'nin yolsuzluktan basılan belediyeleri de, ihalelere fesat karıştıran vekilleri de, geçmiş bürokrasi pratiklerindeki usulsüzlükleri de bu sistemin gerçekliğidir. Sözün özü nettir: **Sömürünün olduğu her yer yolsuzluğun vatanıdır.**

Demokratik Halk Devrimi, tam da bu sömürünün karşısına dikilmenin ilanıdır. Açlıkla terbiye edilen, yoksulluk ve zulümle sömürüye tabi tutulanların özgürlüğünün programıdır. Yaklaşan seçim sürecinde, yerel yönetimleri rant aracı olarak kullanıp yaşam alanlarımızı talana açanların karşısında güçlü ve kitlesel bir duruş geliştirmek, kuşkusuzdur ki, bu programın gerçek kılınmasında anahtar rollerden birisini oynayacaktır. Bu uzun-erimli mücadelesinde demokratik kanalları geliştirmek, yerel yönetimler üzerinden kitlelerin direnç noktalarını inşa etmek için, yerel seçimlerde HDP adaylarını desteklemek önemli bir adım olacaktır.

KÜRTLERE GİYDİRİLMEMEYE ÇALIŞILAN GÖMLEK:

TARAF OL!

Türk egemen sınıfları arasındaki kapışmaya her gün hatta her saat yeni bir halka ekleniyor, her an yeni işaatlar ortaya çıkıyor. Ortaya çıkan her bir rezaleti tartışarak tüketecek zaman dahi bulunamıyor! Zira ortaya çıkan rezalet ve skandal biraz sonra yeni rezalet(ler) ve skandal(lar)ın gölgesinde kalıyor. Tayyip'in tüm aile efradıyla sızdırdığı milyar dolarlar, Gülen Cemaati'nin AKP cenahını "terör örgütü" ile irtibatlandırarak dinlemesi vs ıslak imzalarla, ses kayıtlarıyla tevill edilemeyecek şekilde açığa çıkıyor. Gülen Cemaati'nin AKP cenahına göre daha hazırlıklı olduğu açıktır. Cemaati bilinen ama delillendirilemeyen yeni şeyler ortaya koyarak kamuoyunun gündemini belirlemeyi başarıyor.

Esasında yaşanan şey Tayyip'in yelkenleri indirmesini sağlamaktır. Tayyip direncini artırdıkça yaptığı pisliklerin servis edilmesi de devam edecektir. Ki son oğluya yaptığı görüşmenin açıklanması Tayyip'e direnişinin kırılmasında karşı tarafın kararlılık mesajını içermektedir. Meselenin sadece yolsuzluk, soygun ile sınırlı olmadığı ise açıktır. El-Kadı vs. karanlık tiplerin 25 Aralık operasyonunda yer aldığını düşünürsek Tayyip'in El-Kaide ile bağlantısını kuracak ses kayıtlarının çıkması, yine bel altı kasetlerinin gündeme gelmesine kadar gidecek bir sürecin yaşanabileceği görülmektedir.

Tabii işin bu noktaya varırılması kolay değildir. Zira Tayyip başbakanken bu türden işaatların yapılması devletin bunu hazmetmesine bağlıdır. Bunun ortaya çıkaracağı siyasal krizin sonuçları kolay hazmedilir değildir. Belli bir aşamada bunun da göze alınacağı açıktır. Ancak bundan önce Tayyip'in yalnızlaştırılması ve kendi kliği tarafından da baskı altına alınması hedeflenecektir. Ki işin bahsettiğimiz boyuta varmasına Tayyip kliğinin de, bir bütün Türk egemenlerinin de sıcak bakmayacağı açıktır.

AKP'NİN EN GÜÇLÜ KOZU: "ÇÖZÜM SÜRECİ"

Ancak Tayyipgillerin elindeki kozları kendini güvenceye alacak ya da kullanım sürelerini biraz daha uzatmaya çalışacak hamleleri nasıl ele alacağı önemlidir. Bu kozlardan birisi de Kürt meselesidir. Bu mesele neden bu kesim için bir kozdur? Kürt meselesinde devletin "çözüm süreci" politikasının yürütücüsü ve bu sürecin yarattığı deneyim ve birikimin bu kliğin elinde toplanması söz konusudur. Kürt meselesinde uzlaşma, diyalog ve ilişkiler bu kliğin kadrolarının denetim ve kontrolü altında sürdürüldü. Bu durum meselede belli bir birikim ve mesafe oluşmasını sağladı. Özellikle 2011 sonrası meselede gözlemci ve tarafsız diye tabir edilen kesimleri de sürecin dışına iterek tek başına süreci yürüterek kendi kontrolünü daha da pekiş-

tirdi. Bu durum bir yanıyla bir avantaj haline gelmiştir. Ancak izlediği bu yöntem aynı zamanda üzerindeki basıncı ve klik çatışmalarını da yoğunlaştırmaya vesile olmuştur.

AKP'nin izlediği "çözüm süreci" taktiği özellikle barışçıl çözümden yana olan liberal kesimler tarafından oldukça yoğun eleştiriye tabi tutuldu. Hatta "bir çözüm gerçekleşirse gerçek anlamda bir Türk tipi çözüm olur" deyip, bu yaklaşımla çözümün gerçekleşmesinin de mümkün olmayacağını ekliyorlardı. Bu liberal kesimlerin bu neviden meselelerde emperyalizmin doğrudan oyuna dahil olmadan ya da ilişkileri belirlemeden sorunun çözülmeceğine dair sarsılmaz bir inançları vardır. Kürt meselesinde de AKP kendi kontrolünü esasa oturtarak, kendi hal tarzıyla meseleyi halletme hevesi içinde olduğu açıktır. **Ancak bu çözümün emperyalizmin bölgesel hesaplarından bağımsız olmadığı unutulmalıdır.** Türk egemen sınıflarının politikası olan bu süreç AKP tarafından diğer bütün klikler ve kesimler adeta dışlanarak örgütlenmeye çalışılmıştır. Çözümün vereceği meyveler gözetilerek diğer klikler bunu esaslı bir çatışmaya çevirmemiştir, yani durum tolere edilmiştir. Ancak sürecin gerçekleşmesinin riskleri üst perdeden sorgulanır hale gelmiş, yöntem sert eleştirilere maruz kalmıştır.

Bu sorgulama ve eleştiriler en güçlü şekilde "liberal aydın"lar tarafından dile getirildi. Bu liberallerin emperyalizm mahfillerinde dönen havayı iyi kokladıklarına şüphe yoktur. Kürt meselesinde de "Kürt dostluğu", "barış sevdalısı", "Kürt sokağının en sevilen Türk aydınları" olmasına rağmen AKP'nin barış ve diyalog yöntemine dair en sert eleştirileri getirmesini, kokladıkları memnuniyetsiz havadan esinlenerek yaptıkları aşıkardır. Bu havayı iyi koklayan Türk liberal aydınlarının rahatsızlıklarının emperyalizmin gözünde prim kaybeden AKP'nin Kürt meselesi gibi önemli bir meseleyi yöntem ve tarz olarak özerk biçimde yürütmesi ve bu kozu elinde toplamasına yönelik tepki olduğunu söyleyebiliriz.

TÜRK "LİBERAL AYDIN"ININ GÖREVİ: KÜRDE AKIL VERMEK!

İşte tam da Tayyip'in üstüne çarparı atılmasının önünde bugün en önemli engellerden birisi Kürt meselesinde bu kliğin kat ettiği mesafe ve Kürt ulusal hareketiyle yakalanan süreçtir. Bu hem Türk egemen sınıflarının hem de emperyalist güçlerin gözden kaçıramayacağı bir gerçekliktir. Bu bağlamda yaşanacak bir kopuş ise Tayyip'in kullanım süresinin artık kesin bir şekilde bittiğini, onun artık kokuşmuş ve zehirli bir ürün haline geldiğini gösterecektir.

"Liberal aydın"lar bugün Kürt ulusal hareketine yönelik "dostça" çağrılar-

rında artık Tayyip ve onun yönetiminde bir çözüm süreci olmayacağını, bu meseleyi onların istismarından ve kontrolünden çıkarması gerektiğini ifade ediyorlar. Bunu yaparken bir dizi doğru ve gerçek argümanı ikna etmek için kullanıyorlar. AKP ile meselenin ilerlemediği, ilerlemesinin de zor olduğu tezini ortaya koyuyorlar. Kürt ulusal hareketinin AKP'nin karşısında demokrasi mücadelesi içinde olmasını, bir nevi AKP'nin elindeki son kartının da berhava olmasını istiyorlar.

Bu "liberal aydın" kesimin Kürt ulusal hareketi üzerinde "demokrasi" duyarlılığı argümanı ile bir basınç oluşturmaya çalışması, adeta akıl hocalığı yapması Kürt meselesine dair yüksek duyarlılıklarına ve Kürtlerin hak ve özgürlüklerine yönelik sevdalarından ileri gelmiyor kuşkusuz. **Bu yaklaşım sorunun bölgesel düzeyde Türk egemen sınıflarının büyük çıkarlarına uyumlu hale getirilerek, devletin bu bağlamda yeniden kendisini yapılandırması istek ve hevesinin bir sonucudur.** Yani yine gelip gidip Türk egemen sınıflarının kendini en iyi ve en uygun şekilde gerçekleştirmesine (faşizmin kendini yeniden üretmesine), emperyalizmin bölgesel çıkarlarına devletin uyumlu hale getirilmesine odaklandıkları söylenebilir. Düşünce sistemleri ve dünya görüşlerinin emrettiği ve yönlendirdiği kalıp budur.

Ancak bu cenah, Kürtlerin hak ve özgürlüklerine yönelik aynı cevvaliği bir türlü gösterememektedir. Bugüne kadar Türk aydın tipinin katı faşist, inkarcı kalıplarının dışına çıkarak aslında ortalama bir aydın tutumunun gerektirdiği duyarlılığı "büyük Kürt dostu" etiketini, devletin ve emperyalist sistemin çıkarlarını gözetken amaçlarının örtüsü haline getirerek akıl hocalığından geri durmuyorlar. Kürt ulusal hareketine akıldanelik için harcayacağı enerjii asli görevi olması gereken Kürtlerin hak ve özgürlüklerinin Türklere benimsenmesine harcamayı es geçiyorlar. Tayyipgillerle birikmiş olan hesaplarını, itibar ve prestijlerine dayanarak Kürt hareketi üzerinde görmeye çalışıyorlar. Bu çok ince ve inceltmiş bir şekilde yapılıyor. Demokrasi, hak ve özgürlük gibi değerlere bağlılık yemini ederek bunu yapıyorlar. Böylece AKP'nin elindeki

son kozun da tek tarafı olarak ortadan kalkmasını umuyorlar. Zira bu sorunu yürütme erkine kim gelirse gelsin aynı minvalde ve belki daha dinamik bir şekilde yürüteceğini biliyorlar.

Ancak bu yaklaşımın arka planında yine ezen ulus zihniyetinin büyüklük ve egemenlik duygusu vardır. Kürde hangi noktada konumlanırsa konumlanınsın akıl verme, rota tayin etme hakkını kendinde görmektedir. Aydın olma rolünün esas kısmını yani Kürtlerin hak ve özgürlüklerini esasen TC devletine ya da kendi Türk ulusuna kabul ettirme görevini tali plana atıyorlar. Hesaplaşmayı Kürtler lehine yapma görevini üstlenmek ise pek akıllarına gelmiyor. Ancak kendi iç hesaplaşmalarında Kürtlerin rolünün önemi ilk akıllarına gelen şey oluyor. Bu ezen ulus aydın özelliklerinin tipik yansımasıdır.

Türk egemen sınıf klikleri arasında son yaşanan klik dalaşında, kimi "liberal aydın"ları A. Öcalan'ın 17 -25 Aralık'ı kendi siyasal duruşu açısından "darbe" olarak adlandırmasına itiraz etmektedirler. Kürt ulusal hareketini AKP'ye yedeklenmekle eleştirmekte böylelikle demokrasi karşıtı ilan etmektedirler. Böylelikle hangi biçime bürünürse bürünsün gerçek yüzleri, Kürde tepeden bakan fikriyatları açığa çıkmaktadır. Oysa yaşanan Kürt hareketinin varolan krizden kendi politikası doğrultusunda yararlanma çabasından ibarettir. Pragmatisttir ve üstelik Kürt hareketi bunu ilk kez yapmamaktadır. Evet, Kürt hareketinin bu tavrını eleştirmek gerekir. Ama önce lafa Kürtlerin özgürce ayrılma hakkının yani bir devlet kurma hakkının varolduğunu ifade ederek başlamak gerekir! Gerçek demokratik tutum budur.

UKRAYNA'DA ADI KONMAYAN GELİŞME: KARA DEVRİM!

Ukrayna'da yaklaşık üç aydır devam eden eylem; geçtiğimiz hafta yüze yakın insanın ölümünün ardından devlet başkanı Viktor Yanukoviç'in kaçmasıyla farklı bir boyut kazanmış görünüyor. Henüz kimse bir isim koymadı ama ABD ve AB emperyalistlerince (ne diyorlardı "uluslararası toplum") yakında "bla bla devrimi" adıyla anılması muhtemel sürece biraz daha yakından bakmakta fayda var.

Yukarıda andığımız eylemin Mайдan'ı abartısız bir benzetmeyle "savaş alanına" çevirmesinin fitili 30 Kasım 2013'te ateşlendi. Yanukoviç önderliğindeki hükümetin AB ile yapılacak ticaret anlaşmasından vazgeçmesi üzerine Mайдan'da başlayan protestolar, 30 Kasım'da göstericiler uyurken gerçekleşen sert polis saldırısı sonucu biçimini ve şiddetini değiştirdi. Geldiğimiz aşamada ise demografik yapısı bakımından yaklaşık oranlarla % 58'ini Rus kökenlilerin % 24 Ukraynalıların, % 12 Kırım Tatarlarının oluşturduğu Kırım Özerk Bölgesi'nin ülkeden ayrılıp ayrılmamayı tartıştığı bir boyuta ulaştı. Ancak ayrılma tartışmasının bu özerk bölgeyle sınırlı kalmayacağı görülmektedir. Ukrayna'nın batı ve doğu bölgelerinin de ayrılma ihtimali ve olasılığı aktüel olarak tartışılmaktadır.

"Bunlar hep ABD'nin oyunu" düzeyinde "politik" değerlendirmelerle süreci açıklamaya çalışan, kendi pislikleri yetmiyormuş gibi "ta Ukraynalardan" Gezi İsyanı'na çamur ihraç eden yaklaşımlara karşı "Ukrayna'da ne, neden oluyor?" soruları sorulmalı.

"İşte bunlar hep yabancıların oyunu"

Ukrayna'da emperyalist devletlerin, kendi çıkarları doğrultusunda kimi grupları destekleyip kimilerini köstekleyerek sürece müdahale ettiği aşikardır. ABD Dışişleri Bakan Yardımcısı Victoria Nuland'ın açıklamasına göre "1991'den bu yana Ukrayna'nın demokratik kurumlarını geliştirmek için 5 milyar dolar harcayan" (1) ABD ile Ukrayna'yı yeni bir pazar olarak gören AB emperyalistleri ve AB ile anlaşma imzalanmasını engellemek için 15 milyar dolarlık "yardım paketi" ve ucuz doğal gaz öneren Rusya'nın (2) sürecin aktif aktörleri olduğunu söylemek zor değil. Fakat meseleyi sadece emperyalistlerin sürece müdahalesi ile açıklayan tezler en haff ifade ile idealizme denk düşmektedir. Ortada niteliğini de tartışma konusu edeceğimiz bir kitle hareketi mevcuttur.

Ukrayna eski Sovyet cumhuriyetlerinden birdir. Stalin sonrası süreçte komünist partisinin yönetimini ele geçirmeyi başaran revizyonistler tarafından gerçekleştirilen sosyalist bir ülkenin sosyal emperyalist bir ülkeye dönüştürülmesinin acı tecrübelerini yaşayan ülkelerden biri de, bu sebepten Ukrayna'dır. Ukrayna halkı 1991 sonrası süreçte, ülke yönetimini elinde bulunduran bu gerici güçleri (oligarkları) artık açıktan açığa üretim araçlarının ve diğer zenginliklerin mülk sahibi olarak gördü. Dahası; maskelerini indirmeden önce "kapitalizmin alternatifi" olarak sunulan bu sistemden (sosyal emperyalizmin sömürsü altında bir devlet kapitalizminden) güya "serbest piyasa ekonomisine" (esasen oligarşik bir kapitalizme) geçiş bir kurtuluş olarak sunuldu. Fakat elbette öyle olmadı. "Yeni eski" devlet başkanı Yanukoviç gibi ya da onun al-

ternatifi olarak sunulan Tymoshenko gibi oligarkların temsilcilerinin kâr hırsı sömürünün yanında, dudak uçuklatan miktarlarda yapılan yolsuzluklarla kendini gösterdi. "Sınıf mücadelesinin bittiği, tarihin sonunun geldiği" teorilerinden bu durum altında haliyle etkilenen kitleler, çok ciddi bir alternatifsizlik sorunu ile kötü ile daha kötü arasına sıkıştı. Esasen böyle üç satırda özetleyerek haksızlık ettiğimiz koşullar altında en azından kitlelerin tepkisinin meşru olduğunu anlattığımızı umuyoruz.

Kitlelerin haklı öfkesini besleyen koşullar elbette egemenlerin de siyasi arenasını oluşturmaktadır. Yani sorunun özü ve niteliği doğru olarak ortaya konmasa da sonuçları her siyasi aktör açısından veridir. Kapitalizmin yapısal krizinden kaynaklanan kronik işsizlik, yoksulluk vb. sorunların esas kaynağı gizlense de bu sorunlara dair çözümü olduğu iddiası her siyasi aktörün hareket noktasıdır. Ukrayna da bu genel doğrudan azade değildir. Ukrayna'da egemen güçler yaşanan sorunun kaynağını yolsuzluklara ve "batı-doğu" (AB, ABD-Rusya) arasındaki yanlış seçimlere dayandırmaktadır. Kitlelere bunun propagandasını yapmakta, kitle hareketini bu argümanla yönlendirmeye çalışmaktadır. Görünen o ki bunda da başarılı olmuş durumdadır. Kitlelerin yıkıcı ve yaratıcı gücü başta "sağ kanat" (Svoboda, Trident, Ukrayna Patriotu gibi faşist oluşumların içinde olduğu) vb. yapılarla bir dolgu malzemesi olarak emperyalistlerin ve onların yerli işbirlikçilerinin politikasında kullanılmaktadır. Bu sebeple zemini meşru olan kitle hareketinin buna rağmen ana niteliği gericidir.

Dolgu neyi dolduruyor?

Ukrayna jeo-politik konumu bakımından emperyalist güçler açısından oldukça önemli bir noktada duruyor. Jeo-politik konumu Rusya'nın Avrupa'ya açılan kapısı olmaktan ileri geliyor.

2004 yılında da Ukrayna dünya gündeminde "Turuncu Devrim" adında anılan olayla kendine yer bulmuştu. ABD emperyalizminin 11 Eylül'le birlikte uygulamaya koyduğu, enerji kaynak ve nakil hatlarını kontrol altına almaya dayanan "terörizme karşı savaşta ya bizden ya onlardanınız" konseptinin uygulama alanlarından biri de Ukrayna idi. ABD o gün bu politikayı uygularken ne hedefliyorsa bugün de aşağı yukarı aynı hedeflere sahiptir. Yani 1991'den bu yana harcanan 5 milyar dolar ve dahası, Rusya'nın "arka bahçesini" elinden almak istemektedir. İşte bu sebeple Ukrayna'nın AB ile olan ilişkileri yakinen takip edilmektedir. Hatta 5 Aralık 2013'te olduğu gibi (imzalanmasından Yanukoviç hükümetinin vazgeçtiği) ortaklık anlaşmasının önündeki engelleri kaldırmak için ABD, Dışişleri Bakan Yardımcısı düzeyinde sürece müdahil olmaktan geri durmamaktadır. AB ile imzalanacak bir ortaklık anlaşmasının ve akabinde AB üyesi bir Ukrayna'nın ABD açısından önemi: Rusya'ya ekonomik, siyasi olarak bağlı Rusya'nın Karadeniz'deki (Sivastapol) askeri üssünü barındıran bir Ukrayna yerine AB üyesi, NATO üyesi bir Ukrayna'yı geçirmektedir. Doğal olarak ABD ile AB'nin politikası paralellik arz etmektedir.

Ukrayna'nın bir AB projesi olan "Doğu Ortaklığı"na dahil olması başta ekonomik bir anlam taşımaktadır. Ayrıca Doğu Avru-

pa'nın şekillendirilerek bu yönden gelebilecek herhangi bir tehdide karşı güvenliğini Ukrayna üzerinden sağlamak ve Avrupa coğrafyanın tamamında bir merkez olmakta hedefler arasındadır. Fakat burada özellikle belirtmeliyiz ki AB emperyalistleri yekpare değildir. Örneğin Almanya Rusya ile dengeleri gözetken bir politika izlemektedir. Yine "batı" diyerek ABD ve AB emperyalistlerinin aralarında bir çelişki yokmuş gibi bir bütün olarak anılması da yanlıştır. Nitekim henüz krizin boyutları bu seviyeye varmamışken, eylemlerde ilk ciddi kayıpların yaşandığı günlerde 20 Şubat'ta Almanya, Fransa ve Polonya (komşu kontenjanından) Dışişleri Bakanları, hükümet ve muhalif gruplar arasında anlaşma sağlamak adına Ukrayna'ya gitti. Esasen bir anlaşmada sağlandı.

Fakat kimilerine göre "polis meydana girdiği için" kimilerine göre de "anlaşmalardan memnun olmayan silahlı faşist grupların provokasyonu" çatışmalar tekrar alevlendi. Böylece sonuç sorunu daha gürültüsüz ve Ukrayna'nın artık pamuk ipliğine bağlı bütünlüğünü bozmadan çözmek isteyen AB emperyalistlerinin isteğinden ziyade ABD'nin hedeflerine daha uygun bir hal aldı. Bu somut durumun emperyalistler arası çelişkiyi de görünür kıldığını görmezden gelmemek gerekir.

Ukrayna'da oyunun kuralları değişti!

ABD ve AB emperyalistlerinin çıkarlarının ne olduğunu ortaya koymak aslında Rusya'nın pozisyonunu da açığa çıkarıyor. Ukrayna ile Rusya arasında kuşkusuz Rusya lehine "güçlü ekonomik" ilişkilerden söz etmek abartı olmaz. "Ukrayna başbakanı Nikolay Azarov ... Rusya ile 50 milyar dolarlık ticaretini ve % 75'ini Rusya'ya gerçekleştirmekte olduğu ağır sanayi ürünlerinin ihracatının" AB ile ortaklık anlaşmasının imzalanmamasına gerekçe olduğunu belirtmiştir. Ukrayna'nın en büyük doğal gaz tedarikçisi olan (tüm ihtiyacın 2/3'ü) Rusya'nın Karadeniz'deki önemli üssü Sivastapol limanını kaybetmek istemediğini, Ukrayna'nın NATO üyeliğini çok ciddi bir güvenlik tehlikesi olarak algıladığını da notlarımız arasına koymalıyız. Dahası Rusya'nın projesi olan "Avrasya Birliği" projesi açısından da Ukrayna'yı kaybetmek istemediğini belirtmeliyiz.

Yüze yakın insanın ölümünün ardından sular durulmuş benzemiyor. Yanukoviç iddialara göre ciddi bir miktar para ile kaçtı ve yeni bir hükümet kuruldu. Kurulan hükümetin AB yanlısı olduğu biliniyor. Ancak kısa bir süre önce gelen Rusya Başbakanı Medvedev'in açıklaması henüz tüm kartların açılmadığını gösteriyor. Medvedev "Ukraynalı partnerlerimizle anlaşmamız tüm konularda işbirliğimize devam edeceğiz, verdiğimiz sözleri yerine getirmek için uğraşacağız. Ancak bunun için Ukrayna hükümetinin görevinin başında olması lazım, hükümet, paspas gibi ayaklar altına alınmaması için meşru ve işlevsel olmalı" dedi. Bu açıklamayı ciddiye almayı gerektiren veriler mevcut. Hali hazırda Rusya'ya 1,3 milyar dolar doğal gaz borcu olan Ukrayna'nın ekonomik anlamda ve enerji kaynağı bakımından halen bir alternatifinin olmaması ilk akla gelen nedenler. Dahası 2. Emperyalist Paylaşım Savaşı sonrası Ukrayna'ya dahil olabilen Batı Ukrayna'da her ne kadar batılı emper-

yalistlerin desteklediği faşist örgütlenmeler güçlü olsa da demografik yapısını andığımız Kırım Özerk Bölgesi ile Rus nüfusunun ve Rusya nüfuzunun güçlü olduğu Doğu Ukrayna'da kitleler süreçten memnun gözüküyor. Kırım Özerk Bölgesi başbakanı Ukrayna'dan ayrılığın gündemlerinde olduğunu açıkladı. Kısacası her zaman olduğu gibi emperyalistlerin müdahalesi sonucu Ukrayna'da daha istikrarsız bir hal almıştır.

"Turuncu Devrim" sürecinde ABD'nin (başarısız olduğu bilinen) "terörizme karşı savaş" konseptini uyguladığı bir süreçten geçiyorduk. Bu dönemde ABD'nin sürece müdahalesine Rus emperyalizmi anında yanıt verebilecek güçten yoksundu. Ancak oyunun dışında tümüyle de kalmamıştı. Gelişmeleri kollayan ve fırsat bulduğu anda elindeki kozları kullanarak oyunu kendi lehine yeniden kuracak hamleleri de yapmıştı. Ki bunun sonucu nüfuzunu Ukrayna üzerinde yeniden ve yeni koşullar içinde tesis etti.

Öyle ki "Turuncu Devrim" in aktörlerinin bir kısmı tümüyle bir kısmı ise itibarları yerde sürünerek sürecin dışına itildi. Bugün köprünün altından çok sular aktı. Rusya büyük oranda kendi gücünü yeniden ve daha güçlü tahkim etti. Batı emperyalistler arasındaki çatlaklardan azami oranda faydalanarak uluslararası ve bölgesel düzeyde etkinliğini ve müdahil olma gücünü geliştirdi. Suriye'de ABD politikasının çamura saplanmasında Rusya'nın payının belirleyici olduğunu söylemek abartılı olmaz. Bu durum bile Rusya'nın etki ve gücünün yeni koşullardaki düzeyini göstermesi açısından önemlidir.

Yine 2008'de Gürcistan'dan Abhazya ve Güney Osetya bölgelerini askeri müdahale ile ayıran bir Rus emperyalizmi gerçeği var. Kurulan yeni hükümetin AB-ABD yanlısı olmasını radikal faşist grupların zaten güçlü olduğu Batı Ukrayna'da kitleleri etkileme gücünden yoksun liberal muhalefete göre daha da etkin hale geldiğini de hesaba kattığımızda henüz Ukrayna'daki kavga bitmediğini söylemek zor değil. Kırım'daki ve Doğu Ukrayna'daki kitlesel tepkinin ışığında gerginliğin bu bölgelere kayma ihtimali oldukça güçlü. Ukrayna'nın toplumsal dinamiklerinin ve bu ülkedeki oyun kurucu emperyalistlerin mevcut güç dengeleri yeni bir "Turuncu Devrim" sürecinin yaşanmasına olanak vermeyecektir. Ukrayna krizi emperyalist güçlerin aralarındaki çatlağı büyüterek, bir Avrupa ve dünya krizi olarak olgunlaşma potansiyeline sahiptir. Bu kriz ülkenin bölünmesi ve bir iş savaş olasılığına evrilecek karakterdedir. Ki Rusya tıpkı Gürcistan'da olduğu gibi askeri müdahale ile krizi derinleştirme adımı atmış bulunuyor.

Farklı emperyalist odakların farklı planları altında, önemli bir bölgede bulunan Ukrayna halkının hiçbir emperyalist projeden kârlı çıkmayacağını söylemek gerek. Umudumuz odur ki daha önce olduğu gibi Ukrayna halkı egemen oligarkları ve onların efendileri emperyalistleri ve her türlü kirli hesabını bu sefer geri dönmek üzere hak ettikleri çöplüğe postalayacaktır. Kaynaklar:

(1) Aktaran Ergin Yıldızoğlu, Cumhuriyet, 24.02.2014

(2) www.globalpost.com

YAĞMA VE RANT ÇILGINLIĞINA KARŞI İSYAN!

Egemenler cephesinde yaşanan yağma, talan ve hırsızlık dönem bu kadar açığa çıkmamıştı. Egemenler kendi tarihlerinin en çürümüş, en yozlaşmış dönemlerinden birini daha yaşıyor. Rant ve yağmaya dayalı iç çatışma ve kapışma sonucu ortaya çıkan soygun ve hırsızlığın boyutunu, ifade edilen milyonlarca Euro'nun miktarından da rahatlıkla görebiliriz. AKP hükümeti cephesinde yağma ve talanın boyutu çuvala sığmaz duruma gelmiştir. Mızrak (hırsızlık) artık çuvala sığmamaktadır. Emekçi halkı bir parça kuru ekmeğe muhtaç edenler odalarına Euroları sığdıramamaktadırlar. Hırsızlıkların (paraların) miktarının ürkütücü boyutta olması aynı zamanda diğer tarafta yaşanan yoksulluğun resminin

korkunçluğunu anlamak açısından önemlidir.

Yaşanan ve var olan bu tablo ezenle/ezilen, sömürenle/sömürülen arasındaki uçurumun boyutunu ortaya koymaktadır.

R.T. Erdoğan ile oğlu arasında geçen telefon konuşmalarının Gülen Cemaati tarafından servis edilerek kamuoyuna yansıtılması sonucu ortaya çıkan gerçeklik sadece saklanan-gizlenen hırsızlığın açığa çıkmasını sağlamadı. Aynı zamanda burjuva-feodal sisteme ait bütün sömürü ve baskı dokusuna ait birçok bozulma ve çürümüşlüğü de açığa çıkardı. Komprador patron-ağa devletinin ve onun on iki yıldır süren hükümetinin kimlerin devleti ve hükümeti olduğunu, kimlerin çıkarlarını koruduğunu, savunduğunu bir kez daha açıkça ortaya çıkardı. Şimdiye kadar egemen sınıfların politik temsilcileri tarafından sıklıkla ifade edilen, hemen her fırsatta dile getirilen "insan haklarına saygılı", "sosyal hukuk devleti", "hukukun üstünlüğü", "laik-demokratik Türkiye Cumhuriyeti" adına söylenen tüm sözlerin birer yalan ve aldatmacadan ibaret olduğunu gösterdi.

Demokrasi dediklerinin, yağma ve talan demokrasisi olduğu; özgürlük dediklerinin çalma-soyma özgürlüğü olduğu bir kez daha anlaşıldı. Bütün bu parlak süslü demagojik sözlerin halkı aldatmaktan başka bir şey ifade etmediğini gösterdi.

Politik iktidar sahiplerinin, temsilcilerinin yalancı-ikiyüzlü, sahtekar oldukları bir kez daha en yalın ve görünür bir biçimde yaşandı. "Rüşvete-yolsuzluklara sıfır tolerans" diyerek, hükümette olanlar en büyük rüşvet ve yolsuzlukları gerçekleştirdi. Mezhepçi ve İslam gömleği giyen hırsızların bütün savunuları artık iflas etmiştir. İster adına "muhafazakar-İslamcı" denilsin ister "cumhuriyetçi-laik", bütün düzen partilerinin pazara çıkan ipliği aynıdır. Bunları halkın en geniş kesimine

anlatma, onları inandırma koşulları dünden daha fazla olgunlaşmıştır. Bütün bu yaşanan gelişmeler bir kez daha göstermektedir ki kendilerine ne ad verilerse versinler bu düzenin adı patronlar-bürokratlar-tüccarlar-hırsız-rüşvetçi-yağmacı ve talancılar düzenidir. Bir yandan emek hırsızlığı üzerinden birikerek devasa boyutlara varan sermaye diğer tarafta uçurumun dibine yuvarlanarak biriken sefaletin korkunçluğu yaşanmaktadır. Kapitalizmin soygun ve talan yasaları bütün acımasızlığıyla işlemektedir. Bu süreçte kitleleri devletten koparmanın neden ve gerekçeleri dünden daha fazla olgunlaşmıştır.

Suçlunun suç üstü yakalanması durumunda yapılması gereken açıktır. **Sokakları, meydanları doldurarak, hırsızları, soyguncuları teşhir etmek, suçlu olduklarını ilan ederek, kitlelerin büyüyen öfkesini örgütlemektir.** Öfke ve kin sokağa-meydanlara dökülmelidir. Yağmacı, soyguncu, talancı kompradorların, söyleyecek, ifade edecek, açıklayacak hiçbir şey ortaya çıkan hırsızlık gerçekliğinin üstünü örtemeyecektir.

Yerel seçim sürecinde kitlelerin sorgulama bilincini geliştirmek, egemenlere olan güvensizlikleri derinleştirmek, kin ve öfkesini sadece mevcut hükümetle sınırlandırmadan sistemin varlık zeminine yöneltmek için kullanılmalıdır. Bu çalışmalar için bolca malzeme vardır. Bolca materyal kullanılarak, AKP hükümetinin ve başı olan soyguncunun yaptığı hırsızlıklarla birlikte sistem daha açık ve net bir şekilde teşhir edilmeli, bunun için canlı bir propaganda ajitasyon çalışması yürütülmelidir.

Yerel seçim çalışmalarına daha etkin, aktif ve örgütlü katılmak, yaşamın her alanında etkimizi artırmak için çalışılmalıdır. Bir yandan şehir merkezlerinde yürütülen seçim çalışmaları içinde yer alırken diğer yandan semtlerde, mahallelerde ve yerelde çalış-

maları örgütlemek gerekir. Bütün bu çalışmalar bütünlüklü bir program ve belli bir plan çerçevesinde ele alınarak kitleleri devletten kopuşu sağlamanın örgütlenmesi, halkın birliğinin sağlanarak mücadeleyi büyütme ve her tarafa yayma sürecine çevirmek gerekir.

Söz, yetki, kararı kitlelerin meşru haklı talebi haline getirmek için nesnel koşullar demindedir. İşçilerin-emekçilerin-Kürtlerin-Alevilerin, kadın ve gençlerin örgütlenmesinin koşulları her zamankinden daha fazla olgunlaşmıştır. Nesnel koşulların elverişli olduğu ortamda subjektif örgütlü gücün hazırlanıp, hareket geçmesi görevi dünden daha fazla yaşamsal ihtiyaç olarak ortaya çıkıyor.

Sistemin uzun süredir yaşadığı ekonomik kriz politik krizi derinleştirmiş, devlet aygıtını yönetemez duruma getirmiştir. Hırsızların iktidarda olduğu gerçekliğiyle sistemin adalet-hukuk-demokrasi ve özgürlük paradigmasını iflas etmiştir. Sistemin çivisi çıkmıştır. Egemenler arası yaşanan it dalaşı ezenlerle ezilenler arasındaki kavga zeminini güçlendirmektedir.

Bu kavga halktan daha fazla çalanlarla halka daha fazla nasıl hizmet edenler arasında devam eden sınıf kavgasıdır. Bu kavga açla tokun, yoksulla varlıkların arasındaki devrim kavgasıdır. Bu kavga ayakkabısı olmayanlarla ayakkabı kutularında milyonlarla avroları hırsızlayanlar arasında süren kavgadır. Bir yanda odalara bile sığmayacak kadar milyonlarca avrolara sahip başbakan, bakan çocukları, diğer taraftan yokluk ve yoksulluk içinde çuvala konarak taşınan cansız çocuk bedenleri. Bu tabloya bakınca isyan ve öfkenin acilen örgütlenmesi, devrimci görevlerin artık ertelenemez boyutta yerine getirilmesi gerektiği daha iyi görülmekte ve anlaşılmaktadır. Gün yoksulluğun ağır, soğuk yükünü taşıyanların hareket geçme, sarayları ateşe verme günüdür.

Suçlunun suç üstü yakalanması durumunda yapılması gereken açıktır. Sokakları, meydanları doldurarak, hırsızları, soyguncuları teşhir etmek, suçlu olduklarını ilan ederek, kitlelerin büyüyen öfkesini örgütlemektir. Öfke ve kin sokağa-meydanlara dökülmelidir. Yağmacı, soyguncu, talancı kompradorların, söyleyecek, ifade edecek, açıklayacak hiçbir şeyi ortaya çıkan hırsızlık gerçekliğinin üstünü örtemeyecektir.

KAVGADA ÖLÜMSÜZLEŞENLER

BAĞDERESİ ŞEHİTLERİ

8 Mart 1857'de çalışma koşullarının iyileştirilmesi için greve çıkan çoğu kadın 129 işçiyi fabrikaya kilitleyerek katleden erkek egemen sömürücü zihniyet hala günümüzde

varlığını kadın emeği ve bedeni üzerinden sürdürüyor. Kadına yaşamı zindan eden sisteme karşı kadınların verdiği tüm mücadeleler, tarihe geçmiştir ve geçecektir. Hele de bu bedeller bir başka 8 Mart'ta verilmişse...

8 Mart 1999 tarihinde Tokat merkeze bağlı Bağderesi (Çöreğibüyük) köyünde TC ordusunun attığı gelen

pusu sonucu çıkan çatışmada **Ayfer Celep, Münire Sağdıç ve Kemal Tutuş** ezilen halkımızın bir parçası olarak emekçi kadınlarımızın da kurtuluşunu hedefleyen savaştaki yerleri ve bu

uğurda şehit düşüşleriyle, 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nü daha bir savaştı ve anlamlı kıldılar.

PARÇALANMIŞLIĞA KARŞI SAĞLAM İTTİFAKLAR!

2014 yerel seçimleri çok ciddi tarihsel gelişmelere ve trajik sonuçlara yol açacak bir "gebelik" süreci içinde yaşanıyor. Kuşkusuz bunun "ebesini" bu yerel seçimler olmayacaktır. Bu süreç bir süre daha sancılı ve zorlu bir şekilde sürecektir. Egemen sınıflar kendileri açısından yeni bir sürecin doğum sancuları ile kıvrılıyor. Bu ideolojik-politik kıvrınma ve sancı hali onun doğasına uygun olarak seçim sürecinde daha da bir boyut kazanmaktadır.

2001 politik ve ekonomik krizi tıkanmış, çürümüş, yozlaşmış bir dizi burjuva-feodal partinin bir yıl sonraki seçimde bitişini getirdi. Bu çürüme, yozlaşma ve tıkanmanın aynı zamanda yeni bir sürecin ve ihtiyacın örgütlenmesine zemin sunduğunu gördük. Sistem bir bütün toplumsal gelişmenin ve egemen dünya ekonomik sisteminin dinamik müdahaleleriyle adeta kendine yeni bir gömlek giymek zorunda kaldı. Ekonomik sistemini tepeden tırnağa yeniden örgütleyerek bir süreç boyunca dünya sistemine (siz emperyalizm olarak okuyun) pervasız, yıkıcı ve gaddarca entegre oldu. Aynı zamanda bu süreç sistemin ideolojik ve politik olarak da tepeden tırnağa olmasa da kendini yeniden biçimlendirmeye çalıştığı bir dönem yaşadı.

Kabaca "1. Cumhuriyet" in değer yargıları, yönetme biçimi, toplumsal gelişmeler karşısındaki konumu yeniden dizayn edildi. Hatta bu yeni süreci "2. Cumhuriyet" ilan ediliyor diye okuyanlar dahi oldu. Sistemin değişen belli parametreleri ve iç değişim hamleleri, yapılan temizlik, belirlenen yeni politikalar değişimin köklülüğüne dair pek de haksız sayılmazdı. İçteki toplumsal değişim ve gelişme, dıştaki emperyalizme bağımlılık ve bölgesel politikalar ve bunların hepsini kapsayacak şekilde Türk egemen sınıflarının çıkarlarının çakıştığı noktada değişim ve yeniden yapılandırma süreci tedrici bir biçimde yaşama geçti. İç politikada Avrupa Birliği süreci, dış politikada ise ABD patentli Büyük Ortadoğu Projesi (sonra Genişletilmiş BOP) Türk egemen sınıflarının rejiminin temel itim güçleri oldu.

Bu süreç bir süre Türk egemen sınıflarının başarı hikâyesine dönüştü! Ekonomide büyüme rekorları, demokratikleşmede askeri vesayet sonlandırılmasında kat edilen mesafe, toplumun dışlanan kesimleri dindarların, Kürtlerin ve Alevilerin devletle barışma sürecinin örgütlenmesi gibi "siyasal başarılar" ala ile valla ile sunuldu.

FAŞİZMİN BAŞARI HİKAYESİ, ÇATIRDAYAN YENİ PARADİGMA!

Ancak gerçeğe dayanmayan her başarı hikâyesinin belli koşullarda sonu trajik olmaktan kurtulamamaktadır. Türk egemen sınıflarının da başarı hikâyesi ilk önce siyasal krizle trajediye

dönüşmeye başladı. Bu trajedi "ılımlı İslam" ya da muhafazakar demokrasi adı altında sunulan kimilerince "2. Cumhuriyet" diye ifade edilen yeni siyasal biçim henüz 2023'ü göremeden çatırdamaya ve çökmeye başladı.

"1. Cumhuriyet" döke saça ve kendini restore ederek 80 yıl sürdürülebildi! Bu ikinci cumhuriyet ise kendini henüz inşa etme aşamasında on yılını doldurmuşken çatırdayıp iflas bayrağını sallamaya başladı. İslamcı referanslarla örgütlenmeye çalışılan bu yeni paradigma kendi içinde yaşadığı yarılma ile iflas etmiştir. En azından "2. Cumhuriyet" in ya da neo-Kemalizm' in inşa süreci şimdilik İslam referansıyla sürdürülebilir olmaktan çıkmıştır. Onların deyimiyle İslamcı güçler "Fetret Devri'ne" yeniden girmiştir. **Bu Fetret Devri esasen İslamcı güçlerin değil Türk egemen sınıflarının durumu için geçerlidir.** Bütün siyasal partileri ve temsilcileri kendi içinde, kendi ideolojileri ve değer yargıları doğrultusunda görünür ve örtülü biçimde bir parçalanma ve ayrışma içindedir. Bu durum ortaya saçılan pisliklere, skandallara rağmen mevcut denge içinde yürümeye çalışmaktadır. Ancak bunun sürdürülmesi imkansızdır.

Türk egemenleri bu sürecin faturasını ağır ödeyecektir. Ancak bu süreçte tıpkı 2001 krizinden sonra olduğu gibi kendini yeniden üretmesine fırsat vermemek devrimcilerin, ilerici ve demokratik güçlerin önemli bir görevidir. Kitlelerin yıkıcı ve parçalayıcı tepkisi yoğun politik gelişmeler eşliğinde sürekli ve kararlı bir hal alarak olgunlaşıyor. **Bu süreçler kitlelerin arayışının da kararlı biçime büründüğü süreçlerdir.** Bu durum açık ve tam olarak kavranmalıdır. Kitlelerin arayışına dair kararlılık aynı zamanda onun muhafaza edilenden, var olandan kopuşunu da içerir. Bu kopuşun devrimci-demokratik bir kimlik ve yeniden karşı-devrimci, gerici güçlerin kazandıracağı kimlik arasında gidip gelecek bir karaktere sahip olduğu unutulmamalıdır. Ama aslolan geniş kesimlerin yeniyi arama, ona ilgi duyma sürecinin yaşanıyor ve olgunlaşarak geliyor olmasıdır.

Bu bağlamda politikanın kendisi ve

politik öznelerin sürece nasıl dahil olduğu belirleyici bir özellik kazanır. Bu da kavranması gereken ikinci halkadır. Devrimci ve demokratik güçlerin üreteceği politika, kitlelerle kaynaşma düzeyi, örgütlenme çabası, iddia sahibi olma durumu kitlelerin bu eğilimine yabancı olan değil onunla uyumlu, onun ilgisini çeken nitelikte olmalıdır.

HDK/P VE KAVRANMASI GEREKEN ÖZELLİKLERİ!

Seçim süreci yaklaşırken mevcut politik krizin kitlelerin seçime ilgisini belki de ülke tarihinin en üst düzeyine çıkaracaktır. Bu yoğun ilgi, bağrında derin bir politize olma durumunu taşıırken aynı zamanda kitlelerin sürece bir şekilde müdahil olma isteğinin de ifadesi olacaktır.

Bu ortamda devrimci ve ilerici güçlerin seçimin yerel bir seçim olduğunu ve onun ruhuna uygun olarak kitlelerle kaynaşma ve onları etkileme kapasitesinin daha fazla olduğunu berrak şekilde kavraması gerekmektedir. Kitlelerin politik sürece müdahil olma isteği aynı zamanda kendi geleceğine daha fazla duyarlı olma ve sahip çıkma, karar ve söz hakkı, katılımcı ve belirleyici olma talebini de güncel bir istek haline getirir.

Egemen güçlerin bu denli bir parçalanmışlık yaşaması devrimci, ilerici ve demokrat güçlere de onların parçalanmışlığı ve dağınıklığı düzeyinde bir arada olma, ittifakları pekiştirme, o ittifakları kitlelerin politik çıkarları doğrultusunda ele alma görevini yüklemektedir. Egemenlerin parçalanmışlığı karşısında devrimci ve demokrat güçlerin birliği ve kitlelerin sorunlarına odaklanmış olarak yaşama geçen ittifakı kitlelerin yeniyi arayan eğilimine tam bir karşılık oluşturacaktır. Halkın çıkarlarıyla örtüşen bir ittifakın egemenlerin parçalanmışlığı ve dağınıklığı içinde gerçekleşmesi onun aradığı temel besin kaynağı olacaktır.

Bu durum özellikle HDK/P üzerinden gerçekleşme zeminine sahiptir. Bu ittifakın bu tarihsel koşullar içinde vücut bulması sürecin tüm özellikleriyle uyumludur. Bu uyumun niteliği kavranmak zorundadır. Ancak sadece

bu kavrayış yetmeyecektir. Bu ittifakın gerçek anlamda küçük ve dar hesaplar, lafta devrimci ve reformist tartışmalar içinde boğulmaması gerekir. Bu ittifak, politik iklimin karakterine uygun olarak kendini var etmelidir. Nasıl bir ihtiyaç olduğu ve bu ihtiyaçları karşılamakla mükellef olduğu bu bağlamda görev ve sorumluluklar taşıdığı kavranarak çalışmalar ve kaynaşma süreci yaşanmalıdır.

HDK/P parçalanmışlığa karşı birliğin sembolü olmayı başardığı oranda kitlelerle organik ve kaynaşmış ilişkileri sağlayacak bir araç olacaktır. Bu aracın reformist karakteri olduğu kadar devrimci bir karakteri de vardır. Çünkü bu oluşumun bileşenleri yani devrimci-demokratik bir dizi politik çevre ve "bağımsız"lar asgari bir program etrafında kitleleri sistemden koparmayı amaçlayan bir misyon yüklenmişlerdir, **daha fazlasını değil.** Daha fazlası ise daha ileri bir politik gelişmeyi ve ilerlemeyi sağlayacaktır. Bu kopuşa vesile olduğu oranda devrimci gelişime olanak ve fırsatlar yaratacaktır.

İşte tam da bu noktada kitleleri daha ileri azami bir devrim programı etrafında kenetlenme ya da asgari program etrafında reformistleştirme meselesi ortaya çıkabilir. Bu durum ise nereden ve nasıl konumlandığını, hangi ideolojik perspektifle bu oluşumu ele aldığıyla ilgili bir meseledir. Komünistler bu bağlamda kendi azami programlarının devrimci karakterine sıkıca sarılarak kitlelerin reformist zincirlere mahkum edilmemesi görevini yüklenecilerdir.

Bu görev ve sorumluluk aynı zamanda HDK/P'yi de dinamik kılabilecek bir özellik olarak kavranmalıdır. **HDK/P'nin içinden geçilen süreçte kitlelerle tarihsel önemde bir politik ilişki kurma zemini kavrandığı kadar aynı zamanda HDK/P'nin sınırlı ve asgari ölçekte bir ittifak ve aynı zamanda reformcu karakterli bir yapı olduğu da kavranarak ele alınmak zorundadır.** Yani bu oluşum devrimci sürecin bir aracı ve aynı zamanda önemli bir basamağı haline getirilmelidir.

Bu da onu kavramak, onun ikili özelliklerini bilince çıkarmak ve konumlanması, ilişkileri ve politika yapma zeminini ona göre belirlemekten geçer. Bu oluşumun aynı zamanda bir kitle örgütü karakteri taşıdığı, kitlelerin politik, demokratik istem ve taleplerine yanıt verecek muhtevayı taşıdığı unutulmamalıdır. Bu yapının bu özelliği seçim çalışmaları boyunca işlevli, etkin ve kitlelerin katılımcılığı sağlanarak gerçekleşmelidir. Yani sadece bir seçim partisi olmadığı hem tarafımızdan hem de diğer bileşenlerine ısrarla ve kararlılıkla anlatılmalıdır. Kitlelerin kendilerini örgütledikleri ve gerçekleştirdikleri bir kitle örgütü muhtevası sürekli ön plana çıkarılmalıdır.

“Gelin kendimizi de kentimizi biz yönetelim”

İzmir: CHP'nin “çantada keklik” olarak gördüğü İzmir'de bir alternatif olarak kendini ortaya koyan HDP de çalışmalarında ivmeyi yükseltiyor. Özgür Gelecek gazetesi olarak HDP İzmir Büyükşehir Belediye Başkan adayı **Pınar Türk** ile İzmir'i, yerel seçimleri ve Urla'da yaşanan saldırıyı konuştuk.

- Bize kendinizden ve adaylık sürecinizden bahsedermisiniz?

Pınar Türk: Ben Manisa'da, Türk-Alevi bir ailenin kızı olarak dünyaya geldim. Gezi direnişi sırasında gözaltına alınarak tutuklandım. Tahliye olduktan sonra, HDP bileşenlerinden bana böyle bir öneri geldi. Hem Gezi tutsağı olmam hem de kadın olmamla birlikte, İzmir'in profiline daha iyi seslenebileceğimiz ve mücadele edebileceğimizden kaynaklı ben de kabul ettim. Bildiğiniz gibi, Gezi'de kadınlar, kadınların politik durumları daha çok ortaya çıktı. Kadınların politikada daha çok yer alması artık kaçınılmaz oldu. İşte bunlardan kaynaklı ben de adaylığı kabul ettim.

- Genelde İzmir'in rahat, konforlu bir şehir olduğu algısı vardır insanlarda. Bunun belediyenin hizmeti ile ilişkisi nedir?

- İzmir CHP'nin kalesi, o nedenle CHP burada pek politika yapmıyor, seçim süreci boyunca çalışma yürütüyor. Çok az bir zaman kalmış ama biz CHP'yi meydanlarda görmüyoruz. Aslında iddia edildiğinin aksine çok uluslu bir kent İzmir. Ama sindirilmiş ve kimliksizleştirilmiş bir ulusal kent imajını almış, şovenist, Türk milliyetçiliğinin ağır bastığı bir kent görünümünde.

Bu Gezi'de biraz kırıldı ama daha çok çalışmak lazım. İşte bu şovenist havadan dolayı CHP burayı kalesi olarak görüyor. Bu her yerde kabul gören bir

şey, İzmir CHP ile vardır. Son 20 yıldır böyle. Ancak CHP'nin İzmir'de durumu pek parlak değil. Belediyecilik anlayışları da öyle.

26 yıldır burada yaşayan biri olarak, İzmir Belediyesi benim için ne yaptı ya da hayatımı kolaylaştıracak ne yaptı? Benim hiçbir bilgim yok, belki de yapmıştır ama ben bilmiyorum. Yaptığın şeyden halkın haberi yoksa bilgisi yoksa, yaptıkların İzmir'in belli bir kitesini kapsayan çalışmalarıdır. Yani daha çok belediyede çalışanın, çalışanı olanın, belediye ile haşır neşir olan birilerinin önemsendiği icraatlardır.

İzmir kadın kenti olarak da bilinir, kadınlarla ilgili çalışmalar olduğu söylenir ancak yine bundan kadınların haberi yok. Şimdi bakıyoruz İzmir'de kadınlar için ne yapılmıştır, mahalledeki bir kadın için bir şey yapılmadıysa hiçbir şey yapılmamıştır demektir.

Elit bir kesimin kadınlarını kapsayacak bir çalışma geneli kapsamaz. O nedenle İzmir'in bir kadın kenti ya da kadından yana bir kent olduğu söylemini kabul etmiyorum.

- İzmir'in ne tür problemleri, sorunları var?

- İzmir'in aslında tüm Türkiye'nin yaşadığı “kentsel dönüşüm” gibi bir sorunu var. İktidar ile belediye arasında yürüyen bir rant kavgası var burada da. İzmir'in en büyük problemi bu. “Kentsel dönüşüm” projelerinin merkezinde hep “varoş” dediğimiz ve aynı zaman birlik beraberliğin iyi olduğu, mücadele anlayışının olduğu yerler vardır. Amaç bunu yıkmak, yok etmek. İzmir, denizi olan bir kent ama denizden hiçbir şekilde faydalanamıyorsunuz. Bunun nedeni de Aliağ'daki fabrikalardan çıkan kimyasal atıkların denize dökülmesidir. Ayrıca İz-

mir'de kum ve deniz para ile satılmaktadır. Sahilde de bu böyle bence. Bir şezlonkta yatabilmek için para vermek zorundasın. Buna bağlı olarak ekolojik sorunu var buranın. Tabii bir de çöp problemi var. Örneğin Çiğli'de. Ben de orada oturuyorum. Çöpün hemen yanında yerleşim yeri var. Oradaki insanların kansere yakalanma riski yüksek. Bu çok büyük bir problem. Dört yıldır Büyükşehir'in o çöpü taşıyacağından bahsediliyor ama daha görmedik. Hala oturma, imar izinleri veriliyor.

- HDP'nin “kentimizi de kendimizi de biz yönetiyoruz” şiarıyla başlattığı çalışmalardan, buraya nasıl uygulana- cağından bahsedermisiniz?

- Bu, bir şey yapılacaksa buna oradaki insanlar karar verir demektir.

HDP'nin çözüm önerilerinden biri mahalle meclisleridir. Bu, mahallelerde oturacak kimselerden oluşacak meclislerdir. Belediye projelerini halk meclislerine sunacak. Çünkü belediyeler halk içindir, halka hizmet vermek için vardır.

- Çalışmalarınız sırasında halkın tepkisi nasıldı?

- Şimdi şunu söylemek lazım, genel seçim havasında bir yerel seçim havası var. Diğer partiler yani şu an kaos içindeki partiler, yerel yönetimlere dair için pek bir şey yapmıyor, hiçbir politikadan, çalışmadan bahsedilmiyor. Çünkü şu an kendileriyle uğraşmaktan vakit bulamıyorlar!

HDP içinde pek çok bileşeni barındırdığı için insanların olumlu bir tepkiden bahsedebiliriz. HDP, demokratik özerklikten yana, kadın eşitlikçi, birey özgürlükçü bir partidir. Ve biz diyoruz ki, “biz sizi yönetmeyelim” gelin, “hep birlikte yönetelim”.

Oldukça olumlu tepkiler almakta-

yız. Birebir seçim çalışmasında olsun, merkezi yerlerdeki seçim bürolarımızda olsun eksi yönde bir şeyle karşılaşmadık.

- Geçtiğimiz günlerde Urla'da yaşanan faşist saldırıyı nasıl değerlendiriyorsunuz?

- Meydanlara çıkmayan, kendileriyle uğraşmaktan fırsat bulup da halka gidemeyen partiler, halkla buluşan “HDP'ye nasıl engel olurum?” arayışı içine girmiştir. Yaşanan bunun göstergesidir. Bu halkın verdiği bir tepki değil. HDP'ye yönelik organizeli bir saldırı olduğu açıktır. Saldıranlara bakıyoruz hepsi genç erkeklerdi hatta çocuktuk. Bu CHP, İP, TGB gibi oluşumların bir arada saldırı organize ettiği bir durumdur. İçlerinde çok açık sivil polisler vardı. Tekrar bir Türk-Kürt çatışması körüklenmek isteniyor.

Ben son olarak kadınlara, bir kadın aday olarak önümüzdeki 8 Mart'a çağrı yapıyorum. Bildiğiniz gibi kürtaj fiili olarak yasaklandı, burada da yapılmıyor kadınlar geri çevriliyor. Aynı zamanda kadın cinayetleri devam ediyor. Biz diyoruz 8 Mart'ta alanlara çıkalım, tüm kadınlara gelin “kendimizi de kentimizi biz yönetelim” diyelim ve bunu alanlarda haykıralım.

İstanbul'da yerel seçim çalışmaları...

H. Merkezi: Yerel seçimlere sayılı günler kala, seçim çalışmaları da hız kazanarak sürüyor.

İstanbul/Gülsuyu Mahallesi: 28 Şubat günü Gülsuyu-Gülensu Mahallesi'nde, HDP İstanbul Belediyesi Eşbaşkanı Adayı Pınar Aydınlar'ın katılımıyla seçim bürosu açıldı. Aydınlar'ı, mahallenin girişinde HDP flamları ve İbrahim Kaypakkaya'nın fotoğraflarıyla konvoy karşıladı. Aydınlar, çete saldırılarına dikkat çektiği konuşmasını, “An Azadı, An Azadı” diyerek sonlandırdı. Aydınlar'ın konuşması sırasında çetelerin araçlarla kitlere birkaç kez yaklaşmaya çalıştığı ama aralarında Partizanlar'ın da bulunduğu devrimcimlerin çetelere karşı önlem aldığı görüldü.

Açılışın ardından BDP Maltepe Kadın Meclisi'nin, 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü etkinlikleri kapsamında düzenlediği şölene geçildi.

YDK açıklamasının da okunmasının ardından şölen halaylarla son buldu.

İstanbul/ Birlik Mahallesi: 27 Şubat günü seçim bürosu açılarak ardından

halk şöleni gerçekleştirildi. Açılışa Ümraniye Belediyesi Eş Başkan Adayları Saray Deniz ve Rıza Karaman, İstanbul Büyükşehir Belediyesi Eşbaşkanı Adayı Pınar Aydınlar, EMEP, SYKP ve Partizan temsilcisi Cevahir Vurucu da katıldı. Etkinlikte konuşan Aydınlar, Tekirdağ'da açlık grevindeki tutsakların direnişine dikkat çekerek destek çağrısı yaptı.

İstanbul/ Gazi Mahallesi: HDP İstanbul Belediyesi Eşbaşkanı Adayı Pınar Aydınlar'ın katılımıyla 27 Şubat günü seçim büroları açıldı.

Sultangazi Belediyesi Eşbaşkanı adayları Meltem Teker ve Av. Ferat Boğatekin, BDP İstanbul İl Eşbaşkanı Emrullah Bingöl açılışa birer konuşma gerçekleştirdiler.

İstanbul/ Zeytinburnu: 26 Şubat günü Pınar Aydınlar Zeytinburnu Urfa Çermikliler kahvesinde, Urfa Çermikli vatandaşlarla bir araya geldi.

Kahvede 27 yıldır içerde olan ve yeni tahliye olan İbrahim Ayhan bir konuşma yaparak HDP'nin önemine vurgu yaptı. Daha sonra konuşan Aydınlar HDP'nin gücünü Diyarbakır zin-

danlarında işkence hanelerde katledilen İbrahim Kaypakkaya'dan Kemal Pirlir'den Mazlum Doğanlar'dan aldığını belirtti.

İstanbul/ Beyoğlu: 24 Şubat günü Beyoğlu'nda 4. Seçim bürosu açılışı gerçekleştirildi. Yapılan konuşmalar ve yağmura rağmen çekilen halaylarla etkinlik coşkulu geçti.

Dersim: YDG olarak “Yerel yönetimlerde gençliğin sözü var” ve “Yerel yönetimlerde erkek egemenliğine başkaldırıyoruz! Genç kadınların sözü var” şiarlı kampanyaların afişleri Dersim Merkez ve Pertek'te 23 Şubat günü yapıldı.

Dersim/Xozat: 24 Şubat günü Hozat'ta Partizan'ında içerisinde bulunduğu Devrimci Güç Birliği seçim bürosu açılışı gerçekleştirildi.

Seçim bürosu açılışı öncesi Özgür Gelecek gazetesi ve seçim bildirisi dağıtımını yapılarak halk açılışa davet edildi. Hozat Belediye Başkanı ve Belediye Başkan Adayı Cevdet Konak, BDP İl Başkanı Ergin Doğru ve EMEP İl Başkanı Mustafa Taşkale birer konuşma

gerçekleştirdi. Açılışa Partizan adına da bir konuşma gerçekleştirilerek, CHP'nin katliamcı rolüne dikkat çekildi.

Dersim/ Ovacık: 21 Şubat Cuma günü Ovacık Devrimci Güç Birliğinin seçim bürosunun açılışı gerçekleştirildi. Açılışa Partizan kitlesel katıldı. Kurum temsilcilerinin konuşma yaptığı etkinlik kurdele kesilerek sonlandırıldı. Yine Ovacık'ta seçim çalışmalarının bir parçası olarak 22 ve 23 Şubat günlerinde Ovacık Gedek, Yeşilyazı (Zeranik), Ziyaret, Ada, Çakmaklı ve Arel köylerine gidildi.

Dersim/ Pertek: 26 Şubat'ta “Gençliğin yerel yönetimlerde söz hakkı var” şiarıyla YDG tarafından bir toplantı örgütlenerek, gençliğin sorunları ve yerel yönetimler üzerine konuşmalar yapıldı.

Antakya: 26 Şubat günü Liseli YDG olarak yerel seçimler ve örgütlenme sorunu üzerine bir toplantı gerçekleştirildi. Toplantıda YDG'nin seçim politikası ve neden HDP'nin desteklediği üzerine tartışmalar gerçekleştirildi.

Dersim'de okurlarımıza tahliye yok!

Dersim: Gezi İsyanı sürecinde 5 Özgür Gelecek okuru ve çalışanının gözaltına alınarak tutuklandığı davanın ikinci duruşması 26 Şubat günü

Malatya 4. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görüldü.

5 okurumuz, 31 Temmuz sabahı ev baskınlarıyla gözaltına alınarak tutuklanmış ve Malatya Hapishanesi'ne götürülmüştü. İlk duruşmada **Önder Ergen** ve **Kenan Küçük** adli kontrol

şartıyla tahliye edilirken; **Gazel Gür**, **Behzat Doğan** ve **Ahmet Elma**'nın tutukluluk halinin devamına karar veren mahkeme heyeti, ikinci duruşmada da tahliye yok dedi.

Elbistan Hapishanesi'nde tutuklu olan **Gazel Gür** telekonferans yönte-

miyle duruşmaya dâhil edilmesinin bir dayatma olduğunu, telekonferans yöntemiyle savunma vermeyeceğini, bir sonraki duruşmaya doğrudan katılmak istediğini söyledi.

Duruşma **22 Nisan 2014** tarihine ertelendi.

Tekirdağ'da süresiz-dönüşümlü açlık grevi

Tekirdağ 1 ve 2 No'lu Hapishaneler sık sık hak ihlalleri ile gündeme geliyor. 2 No'lu F Tipi'nde Aralık ayında PKK'li tutsaklar tarafından süresiz açlık grevi eylemi gerçekleştirilmiş, bunun üzerine baskı ve işkencenin son bulacağı yönünde idare tarafından söz verilmişti. Ancak verilen sözler bir yana idare baskı ve işkencenin dozajını her geçen gün daha artırdı/artırıyor.

Bunun üzerine PKK, TKP/ML, MLKP, TKEP-L ve Devrimci Karargah davalarından Tekirdağ 1 No'lu F Tipi Hapishane'de tutulan siyasi tutsaklar, süresiz-dönüşümlü açlık grevi eylemine başladıklarını bildirdi.

Tutsaklar, hazırlamış oldukları 20 maddelik talep listesini Adalet Bakanlığı, İHD, Meclis İnsan Hakları Komisyonu ve Cumhurbaşkanlık'a göndererek, süresiz-dönüşümlü açlık grevini başladıklarını bildirdiler ve talepler kabul edilene kadar eyleme devam edeceklerini bildirdiler.

Tutsaklar aileleri aracılığı ile yaptıkları açıklamada, hapishanede özellikle çıplak aramanın dayatıldığını, ani baskınlar yapıp zorla koşu değiştirildiğini ve rutin koşu değiştirme taleplerinin yerine getirilmediğini belirttiler. Hücrelerde bulunan bütün materyallere de idare tarafından el konulduğunu bildiren tutsaklar, dışarıya gönderilmek istenen dilekçe, kitap, mektup gibi materyallerin ise geri gönderildiğini, hatta kimi zaman gönderilmeyip el konulduğunu aktardılar.

Açlık grevine Tutsak Partizanlardan **Yaşar Eriş**, **Fehmi Karaman** ve **Coşkun Akdeniz** katılıyor. Tutsakların ağır koşulların düzeltilmesi, tutuklulara dönük saldırı ve keyfi uygulamaların son bulması için başlatıldığı eylem sürüyor.

Tutsaklar yaptıkları açıklamada, "Tüm keyfi uygulamalar, baskı ve sindirme politikalarının yanında, en basit sorunlarımızın çözümünde muhatapsız bırakılmış olmamız, bizleri yeni bir eylem sürecine mec-

bur bırakmıştır. Bu nedenle aşağıda belirtilen talepler doğrultusunda Süresiz Açlık Grevi eylememizi 24 Şubat 2014 tarihinden itibaren başlatmış bulunuyoruz. Tüm kamuoyunu duyarlılığa davet ediyor, insan hakları kurumlarını, Meclis İnsan Hakları Komisyonu'nu gerekli girişimlerde bulunmaya çağırıyoruz" diyerek taleplerini sıraladılar. Taleplerden önce çıkanlar şunlar:

- Temsilcilik kurumu tanınmalı, hapishane savcısı ve müdürle görüşülebilmeli

- Yer değişiklikleri tutsakların talepleri esas alınarak yapılmalı, zorla yer değişikliği yapılmamalı

- Sohbet grupları tutsakların talepleri doğrultusunda belirlenmeli, sohbete yayın, çay vb. götürülmesi engellenmemeli, sohbet yeri pencereleri açılmalı. Hücresi değiştirilen tutsak eski veya yeni grubuyla sohbete çıkarılmalı

- Hücre baskınlarından vazgeçilmeli, aramalarda yazılarımıza, defterlerimize el konulmamalıdır. Ayak kabı araması dış temasla sınırlan-

malı, üst araması elle veya dedektörle yapılmalı

- Mektup veya yayınlarımız engellenmemeli, dışarıya göndermek istediğimiz makale, öykü, kitap çalışması vb. yazılarımıza, defterlerimize el konulmamalı

- Hücreler arasında belli sürelerde kitap, dergi alışverişi, değişimi yapılabilirmeli

- Disiplin cezası adı altında her seferinde hücre cezası verilerek infaz yakma uygulamasına son verilmeli

- Tutuklu-hükümlü, genç-yaşlı ayırımına son verilmeli

- Telefon görüşmeleriz, talepler doğrultusunda hafta sonuna alınmalıdır.

- Hapishane kabul sırasında çıplak aramaya son verilmeli, ziyaretçilere, özellikle kadın ve çocuklara dönük onursuz arama ve uygulamalardan vazgeçilmeli

- Dilekçelerimizin kaybedilmesine son verilmeli, ilgili yerlere ulaşması garanti altına alınmalı.

Tekirdağ 1 Nolu F Tipi Hapishane'de 24 Şubat'ta başlatılan açlık grevini kitlere duyurmak için **1 Mayıs Mahallesi**'nde ve **Kartal**'da pankartlar asıldı. Tutsaklara destek vermek ve bu eylemi duyurmak için, üzerinde "**Tekirdağ'da direnen tutsaklara bin selam!**" ve "**Zulme direnen tutsaklar açlık grevinde**" yazılı **Partizan** imzalı pankartlar merkezi yerlere asıldı.

(ÖG okurları)

466. kez kayıpların ardından...

İstanbul: Cumartesi Anneleri bu haftaki eylemde, **Cüneyt Aydınlar**'ın akıbetini sordu. Aydınlar ailesi adına eylemde söz alan **Recep Aydınlar**, Cüneyt'in 1994 yılında Gayrettepe'deki Emniyet Müdürlüğü'nde polis tarafından resmi olarak gözaltı işlemi yapılarak alındığını ve kaybedildiğini anlattı. Aydınlar konuşmasında Cüneyt'i katleden polislerin isimlerinin dahi belli olduğunu belirterek, isimleri açıkladı ve dönemin bütün yetkililerinin Cüneyt'in katledilişinden sorumlu olduklarını belirtti.

"Tutsaklara özgürlük"

İstanbul: İHD tarafından yapılan F oturması eyleminin 102.si Galatasaray Meydanı'nda 1 Mart günü gerçekleştirildi. Eylem Tekirdağ F Tipi Hapishanesi'nde süresiz-dönüşümsüz açlık grevinde 22 tutsağın direnişi aktararak başladı. Eylemde basın açıklamasını **Nur Sürer** okudu.

"Tecrit işkencesine son"

İstanbul: TKMP, 1 Mart günü Galatasaray Meydanı'nda yaptığı açıklamayla hapishanelerdeki hak ihlallerine dikkat çekti. Açıklamanın ardından Tekirdağ Hapishanesi'nde tutsakların süresiz dönüşümsüz açlık grevinde oldukları belirtilerek, tutsakların taleplerinin sıralandığı açıklama okundu.

"Gezi'den Erzingan'a Özgür Gelecek'e sahip çıkıyoruz"

Erzincan: Günlerdir hazırlığını yapmakta olduğumuz "**Gezi'den Erzincan'a Özgür Gelecek'e Sahip Çıkanlarla dayanışma**" etkinliğimiz 1 Mart gecesi **Grup Abdal**, **Grup İsyan Ateşi** ve yerelden sanatçılarımızla coşkulu bir şekilde kutlandı. Dayanışma gecesinde bizlerle umudu haykırmaya gelen yüzler, geç saatlere kadar salonda "**Her yer Taksim, her yer direniş**", "Umut dağlarda, Partizanlarda", "**Önderimiz İbrahim, İbrahim Kaypakkaya**", "Bijî berxwedana Rojava" sloganlarını haykırarak söylenen marşlara eşlik etti.

Gece Türkçe ve Zazaca konuşmalarla başlayıp, devrim ve demokrasi mücadelesinde düşenleri anarak devam etti. Etkinlikte **Yeni Demokrat Kadın**'ın 8 Mart'a dair çağrısı okunarak kadınlar, YDK saflarında meydanlara inmeye, özneleşmeye çağrıldı.

YDK'nın çağrısından sonra **Özgür Gelecek** adına yapılan konuşmada burjuva medya ve devrimci-sosyalist medyanın farklarından bahsedilerek, Gezi'de penguen izleten, Roboskî'de terörist dedirten, yolsuzlukta üç maymunu oynatmaya çalışan burjuva medyanın kirli yüzü açıklandı. Zazaca ve Türkçe şiirlerle devam eden gecemiz **Partizan**'ın seçime dair tavrını anlatan bildirisi okundu.

Yoğun ilgi ile karşılanan açıklama **YDG Genç Kadın Komisyonu**'nun bildirisi ile devam etti. Genç kadınların açıklamasından sonra Türkçe, Kürtçe ve Zazaca olarak okunan şiirler kitlenin coşkusunu artırarak **Grup İsyan Ateşi** sahneye davet edildi. Umudu bizlerle haykıranlara yalnız bırakmadıkları için teşekkür edilip, halaylarla gece son buldu.

Gelenek sürdü, ODTÜ yürüdü

Ankara: Geçtiğimiz aylarda inşaatı başlayan ve ODTÜ ile çevresindeki yeşil bölgenin yok edilmesiyle yapılan "1071 Malazgirt" Bulvarı'nın (ODTÜ yolu) açılışına karşı yürümek isteyen öğrencilere 25 Şubat günü polis saldırı. Saatlerce süren polis saldırısına direnen öğrenciler polisin çekilmesiyle bulvarı kapattı ve pankart astı.

Açılışın gerçekleştiği ve başta T. Erdoğan olmak üzere devlet temsilcileri-

nin konuşma yaptığı sırada Bulvarın hemen yanındaki ODTÜ'ye polis gaz bombası, plastik mermi yağdırdı; gün boyu yağın yağmurun üstüne bir de TOMA'lardan su sıkıldı. Eylemde Tuzluca'yı ve ODTÜ direnişine destek verirken katledilen Ahmet Atakan'a dair vurgular dikkat çekti. Atakan anısına okula fidan dikildi ve Atakan için hazırlanmış ODTÜ kimliği fidanın üzerine asıldı. Fidan dikilen yerde bir açıklama

gerçekleştirilerek, "ODTÜ Ahmet gibi yığıtlerin yazdığı tarihle omuz omuza savaşıyor" denildi.

Okuldan yürüyüş yaparak çıkmak isteyen öğrencilere polis tazyikli su, biber gazı ve yoğun plastik mermiyle saldırıya geçti. Polisin saldırısına öğrenciler ve direnişçiler taş, havai fişeklerle cevap verdi. Uzun saatler süren çatışmalarda, öğrenciler eyleme iradi olarak son verdi.

"ARKAYI BEŞLEYELİM..."

Malum, 30 Mart yerel seçimleri yaklaştı. Hal böyle olunca işyerlerinden okullar, sokaktan yolculuklara her yerde belediyeçilik, ayakkabı kutularından çıkan dolarlar, yapılan ve yapılması gereken yollar, hele de toplu ulaşım tartışılır oldu. Ne yazık ki birçok şehrin kanayan yarasıdır **toplu ulaşım...** İşte böylesi bir tartışma da ustamlarımızda geçti. Ustam aslen AKP'li, lakin milyon dolarları ayakkabı kutularında gördüğünden bu yana 12 yıllık partisiyle arası açılmış. "Bu aralar her mitingine koşma koşma gittiğim AKP ile aram limoni, artık düzelmez de. Boykotçuyum ben" diyor. Geçenlerde aramızda belediyeçilik ve toplu ulaşım üzerine hoş bir tartışma olunca konunun açıldığı yerden gazetemizle bir şeyler paylaşmak istedim. İşte bu yazının hikayesi böyle başladı.

Ustama göre en iyi belediye başkanları mühendisler, mimarlar ve müteahhitler arasından çıkarmış. Zira "belediyeçilik zaten yıkıp yapmaktan başka bir şey değil"miş. Ustam böyle deyince itiraz ettim "olur mu be usta sen değil miydin geçenlerde otobüs gelmediği için işe geç kalan, sen değil miydin işe yetişmek için defalarca kez yevmiyenin yarısını taksiye veren, sen değil miydin mahallede belediyenin kreşi olmadığı için çocuğunu özel kreşlere gönderen..." dedim. Demek ki belediyeçilik salt yıkıp yapmak demek değilmiş. Hem öyle bile olsa bizim duble yollar yeteri kadar duble olmamış anlaşılabilir; baksana Ankara'nın trafiğine...

Dünyanın en pahalı ve belki de en re-

zil, en güvenliksiz toplu ulaşımını kullanıyoruz. İstanbul başta olmak üzere Ankara, İzmir vb. büyük şehirlerde şehir içi ulaşım tam bir rezalet... Hele bir de otobüs güzergâhının etnik ve sınıfsal yapısına göre muamele düşünüldüğünde emekçi, Kürt ve Alevi mahallelerinin şehir içi toplu ulaşımından çektiklerini AKP "çapulculardan" çekmemiştir.

Otobüs gelmediği, geç geldiği için okuluna, sınavına, işine geç kalmayalım, sınavda sıfır çekmeyelimiz yoktur sanırım, hatta işten atılanlarımız bile var. Peki şehiriçi toplu ulaşım sorunu sadece geç kalmaktan mı ibaret; elbette hayır! Belediyenin toplu ulaşımına finansal yaklaşmasından kaynaklı yaşanan, yüzlerce trafik kazaları ve bu kazalarda hayatlarını kaybedenler, yaralananlar. Balık istifi, tıka basa yolculuklar. Yollarda yanan, arızalanan otobüslerle, çöken metrobüs yollarının kilometreleriyle, denizleri kirleten vapurların sayısıyla övünen, bu övgülerle halkı kandırmaya çalışan yerel yönetim anlayışından başka da bir şey beklemek doğru değil...

"Sizin işiniz de zor be abi!"

Şehir içi toplu ulaşım sorunu elbette salt yolcuların sorunlarından ibaret de değil; belediye, halk otobüsleri ve dolmuş sürücülerinin de rantçı, finansçı belediyeçilik an-

layışından payına düşeni alıyor.

Belediye otobüslerinde çalışan şoförlerin uzun saatler, güvencesiz, sendikasızsız ve taşeron çalışmasının yanı sıra trafiğin stresinden kaynaklı yaşadığı sorunlar, yolcuların öfkesi ile sürekli yüzyüze olmaları, yaşadığı sorunların sadece bir kısmı. Benzer sorunları halk otobüsleri ve dolmuş şoförleri için de söylemek mümkün. Üstelik dolmuş şoförleri sürekli keyfi kesilen cezalardan muzdarip.

Birçok seçmenin, "oyunu vermekte belirleyici rolü" ve belediyeçiliğin mihenk taşlarından biri olan şehir içi toplu ulaşım mevcut yerel yönetim anlayışında bir ekonomik gelir, rant kapısı olarak görülse de; şehirleşme oranının dünya ekseninde genişlemesi ile birlikte temel tüketim araçlarından birisi olmuştur. Maaşını alan bir emekçinin ekmeği, su parası gibi aylık yol parasını ayrı cebine koyduğu, okula yakın ev tutmaya çalışıp yüksek meblağlarda kira ödetilen öğrencilerin olduğu bu ülkede, şehir içi toplu ulaşım hızlı, güvenli ve ücretsiz olmalı...

Ankara'dan bir ÖG okuru

YDG okuruna kaçırma girişimi

İzmir: Polisin YDG okurlarına yönelik faşizan saldırıları artarak devam ediyor. 19 Şubat günü Buca Hukuk Fakültesi'nin önünde **Egemen Özegemen** isimli YDG okuru sivil polisler tarafından plakası bulunmayan sivil aracın içine çekilerek gözaltına alınmaya çalışıldı.

Bu esnada Özegemen sivil polislerin keyfi uygulaması karşısında direnenek tepki gösterdi ve sivil polisleri teşhir etmesiyle birlikte bölge halkının da desteğini alması sonucu polisler alandan kovuldu.

Sarıgazi "Gezi'den Munzur'a" şiarıyla buluştu

Kartal: Munzur Kültür Derneği (MKD) tarafından 6. sı düzenlenen geleneksel etkinlik "Gezi'den Munzur'a Doğamız, Emegimiz, Geleceğimiz İçin" şiarıyla gerçekleşti. Doğanlar Düğün Salonu'nda gerçekleşen etkinlik ilk olarak Gezi İsyanı'nda şehit düşenler şahsında gerçekleşen saygı duruşu ile başladı. MKD adına yapılan konuşmada, Gezi'nin ardından egemenlerin birbirlerine düştüğüne ve halka saldırılarını artırdıklarına değinildi ve mücadele çağrısında bulunuldu.

Gecede ilk olarak **Tolga Sağ** sahne aldı. Sağ'ın ardından **Temel Demirel**, **Berkin Elvan**'ın babası **Sami Elvan**, **Ethem Sarıgül**'ün abisi **Mustafa Sarıgül** ve Gezi İsyanı'nda Sarıgazi'de polis tarafından ateşin içine atılan **Hakan Yaman** birer konuşma yaptı. Sahne alan **Yılmaz Çelik**'in Zazaca ezgilerinin ardından kitle davul zurna eşliğinde halay çekti. Daha sonra ise **Grup İsyen Ateşi** coşkulu marşlarıyla sahne aldı. İsyen Ateşi'nin dillendirdiği türkü ve marşların ardından ise **Pınar Aydınlar** sahneye çıktı. Aydınlar mücadeleyi

büyütme çağrısında bulundu. Kadın mücadelesinin önemine de değinerek, 9 Mart günü yapılacak kadın mitingine katılım çağrısında bulunarak konuşmasını sonlandırdı.

Agire Jiyan ve **Bajar**'ın dillendirdiği Kürtçe ve Türkçe şarkıların ve çekilen halayların ardından etkinlik sonlandırıldı. Etkinliğe **Partizan**, **YDG**, **YDK**, **Domane Sarıgazi**, **TKP 1920**, **ESP**, **HDP Sancaktepe**, **BDP**'nin de aralarında olduğu kurumlar katılarak destek verdi.

Boğaziçi'nde gericiilere geçit yok!

H. Merkezi: 27 Şubat günü Boğaziçi Üniversitesi Kuzey Kampüsü içerisinde stant açarak para toplamak isteyen faşist gerici İHH'ya karşı, öğrenciler tepki göstererek standın kaldırılmasını istediler ve stant kaldırıldı.

Daha sonra öğrenciler yerleşke içerisinde yürüyüş düzenleyerek faşistlere geçit vermeyeceklerini belirttiler.

Marmara'da polis-sivil saldırısı

H. Merkezi: 27 Şubat Marmara Üniversitesi Göztepe Kampüsü'nde bulunan Atatürk Eğitim Fakültesi kantinine gelen ve burayı gezerek tekbir eşliğinde "bazı kişileri" arayan faşist gruba tepki gösteren öğrencilere çevik kuvvet saldırdı.

Basın fakülteye alınmazken çevik kuvvet, sivil polis ve faşistlerin öğrencilere saldırıldığı öğrenildi. Çıkan arbedede YDG'li **Ekin Kaan**'ın da aralarında bulunduğu 2 kişi gözaltına alındı. Gözaltılar aynı gün serbest bırakıldı.

Bingöl'de polis-Rektör işbirliği

Bingöl Üniversitesi'nde devrimci-yurtsever öğrencilere katıldıkları eylemlerden dolayı soruşturma açıldı. Eylemleri "izinsiz gösteri" olarak değerlendiren Rektörlük, eylem kayıtlarını savcılığa vererek soruşturma açılmasını istedi.

24 Şubat günü sorgu için emniyete çağrılan YDG okuruna "izinsiz eylem yapıp, afiş dağıtmışsınız" tarzında sorular sorulmuş ve öğrencilerin katılmış olduğu eylemleri "illegal örgüt faaliyeti" olarak göstermeye çalışmışlardır. Ama polis-Rektör işbirliğindeki bu baskılara boyun eğmeyeceğiz.

(Bir YDG okuru)

Haftalık Özgür Gelecek Pêşeroja Azad

Umut Yayıncılık ve Basım Sn. Ltd. Şti. / YAYGIN SÜRELİ ISSN: 1307-878X

Yönetim yeri: Gureba Hüseyin Ağa Mh. İmam Murat Sk. No: 8/1 Aksaray-Fatih/İstanbul Tel: (0212) 521 34 30
Faks: (0212) 621 61 33 Sahibi ve Yazışmaları Müdürü: Çilem İLASLAN Baskı: Yön Matbaacılık Davutpaşa Cd. Güven San. Sit. B Blok, No: 366 Topkapı/İstanbul Tel: (0212) 544 66 34 e-posta: umutyayimcilik2007@hotmail.com

umutyayimcilik@umutyayimcilik

BÜROLAR

Kartal: İstasyon Cd. Dörtler Ap. No: 4/2 Tel: (0216) 306 16 02
Ankara: Sağlık Mh. Sağlık 1 Sk. Torun Ap. 19/9 Sıhhiye/Çankaya Tel: (0312) 433 10 23
İzmir: 1362 Sk. No: 18 Altan İşh. Kat: 5/509 Çankaya/Konak, Tel: (0232) 484 72 83
Erzincan: Ordu Cd. Ordu İşhanı Kat: 3 Tel: (0446) 555 11 44
Bursa: Selçuk Hatun Mh. Ünlü Cd. Sönmez İşsarayı Kat: 2 No: 185 Heykel, Tel: (0224) 224 09 98
Mersin: Çankaya Mh. 4716 Sk. Güneş Çarşısı No: 32 Kat: 2 Akdeniz Tel: (0324) 232 10 60
Dersim: Moğultay Mh. Sanat Sk. Yıldızlar İşhanı Kat: 2 No: 8
Avrupa Büro: Weseler Str 93 47169 Duisburg-Almanya Tel: (0049) 203 40 85 01
Faks: 0049 203 40 69 16

Halk AKP'yi sokakta SIFIRLIYOR!

AKP hükümeti nezdinde 17 Aralık operasyonu sonrası teşhir olan yolsuzluk gerçekliği günler seçime doğru ilerledikçe daha da teşhir oluyor.

Eski yol arkadaşları Cemaat tarafından, her gün yeni bir yolsuzluk içerikli tape yayınlanıyor. En son yayınlanan ses kayıtlarıyla da Başbakan Erdoğan ile oğlu Bilal Erdoğan arasındaki milyon Euro-Dolarların evden çıkarılış öyküsü kamuoyuna teşhir oldu. Ortaya çıkan ses kayıtlarının ardından halk birçok ilde sokaklara çıkarak eylem düzenledi.

İSTANBUL

* **Kadıköy:** 25 Şubat günü binlerce insan Kadıköy Altiyol'da toplanarak, Bahariye Caddesi'nden yürüyüşe başlayarak sloganlar eşliğinde Kadıköy sokaklarını "Her yer rüşvet, her yer yolsuzluk" sloganıyla dolaştı. AKP Kadıköy İlçe Binasına yürünen eyleme polis saldırdı. Kitle saldırı sonrası Bahariye Caddesi'ne çekildi. Burada polis aralarında Partizan okurlarının da olduğu kitleye yoğun plastik mermi, gaz bombası ve ses bombasıyla saldırdı. Polisin saldırısına kitle cadde üzerinde kurduğu çok sayıda barikattan havai fişek, taş, sapan ve şişelerle karşılık verdi. Çatışmalar sırasında cadde üzerinde bulunan Ziraat Bankası kitle tarafından tahrip edildi.

Eylemde polisin gözaltı yapma çabalarına karşın, Kadıköy halkı evlerinin kapılarını açarak kitleye sahip çıktı. Çatışmalar gece saatlerinde sona ererken çok sayıda sivil polis ara sokaklarda gözaltı yapmaya çalıştı.

* **Bakırköy:** 25 Şubat akşamı Bakırköy Meydanı'nda buluşan halk ve forumlar burada AKP'yi protesto eden konuşmalar yaparak, rüşvet ve yolsuzluk olaylarını protesto etti. AKP İlçe Binası önüne kadar süren yürüyüşte Bakırköy Çamlık Forumu adına bir basın açıklaması okunarak, "Diren Bakırköy Çamlık Forumu olarak halkımıza sesleniyoruz, bu şarlatanlara karşı tepkimizi gösterelim. Örgütlenelim! Mücadele edelim! Kazanalım" denildi.

* **Sarıgazi:** 25 Şubat günü Demok-

rasi Caddesi'nde yolsuzluğa karşı yürüyüş yapıldı. Aralarında Partizan okurlarının da bulunduğu kitle Vatan İÖO önünden "Hırsızlardan, katillerden hesap soracağız" yazılı pankart ile yürüyüşe başladı. Yürüyüşün sonunda yapılan açıklamada, "Bunlara asla göz yummayacağız biz Sarıgazi halkı olarak sokaklarda olacağız" denildi.

* **Taksim:** 1 Mart günü Galatasaray Lisesi önünde "AKP'yi sıfırlıyoruz" çağrısıyla toplanan kitleye polis kalkanlarla saldırdı. Kitle, Cihangir'den Sıraselviler Caddesi'ne yönelirken, Taksim İlk Yardım Hastanesi önünde polisin gaz bombalı saldırısıyla karşılaştı. Kitle, polise havai fişeklerle karşılık verdi. Kitle, "Bu daha başlangıç mücadeleye devam" sloganlarıyla direnişini sürdürürken, Güllüoğlu Pastanesi'nin içerisine de gaz bombası atıldı. Polis kitleye, Firüzağa'da üç ayrı yerde aynı anda yoğun gaz bombası atarak saldırdı. Kitle saldırının ardından ara sokaklara çekildi. Polisin eylemde çok sayıda kişiyi gözaltına aldı.

DERSİM

Yolsuzluklara karşı 28 Şubat günü Devrimci Güç Birliği tarafından bir basın açıklaması düzenlendi. Devrimci Güç Birliği seçim bürosu önünde başlayan yürüyüşte "Yolsuzluk rüşvet ve talan düzenine son" pankartı açıldı. AKP Tunceli İl Örgütüne yapılan yürüyüşün ardından burada basın açıklaması yapıldı. Devrimci Güç Birliği adına

yapılan basın açıklamasında, internette yayınlanan Başbakan Erdoğan ve oğlu Bilal Erdoğan arasında gerçekleşen konuşmaya ve buradan da hükümetin bugüne dek yaptığı yolsuzluklarına değinilerek buna karşı mücadeleye çağrıda bulunuldu.

BURSA

DirenBursa tarafından yapılan çağrıyla Bursa halkı, 25 Şubat günü Setbaşı'nda toplandı. Eylemde, "Babadan oğula yolsuzluk sürüyor! Hesabını soracağız!" yazılı ve DirenBursa imzalı pankart açılırken; "Babadan oğula yol-

nin karşılık vermesiyle bir süre çatışma yaşandı.

* **26 Şubat** Kıbrıs Şehitler Caddesi'nde toplanarak, Basmane Meydanı'na yürümeye başlayan kitle, yol boyunca sık sık, "Her yer yolsuzluk, her yer rüşvet", "Bu daha başlangıç mücadeleye devam" sloganlarını haykırdı.

İzmir Halk Forumları, Lozan Meydanı'nda Basmane'ye yürümek isteyen kitleden ayrıldı. Devrimci güçlerin bulunduğu kitle Basmane'ye doğru yürüyüşe geçmek istedi. Fuar Lozan Kapısı'nda yüzlerce sivil polis, kalas ve coplarla hiçbir uyarı yapmadan azgınca saldırdı. 2 YDG'li fuar alanındaki saldırı sırasında darp edilerek, 4 YDG'li de saldırı sonrası Kordon'da yürüdükleri sırada sivil polisler tarafından gözaltına alındı. Toplam gözaltı sayısı ise 19'u buldu. Gece yarısından sonra 18 yaşından küçük olduğu öğrenilen, 3'ü YDG'li olmak üzere toplam 4 kişi serbest bırakıldı. Geri kalanlar ise 27 Şubat günü adliye-ye çıkarıldıktan sonra serbest bırakıldı.

ANKARA

1 Mart Cumartesi günü Ankara Dayanışması ve Parklar Bizimdir İnişiyatı'nın çağrısıyla Güvenpark'ta Partizan ve YDG'nin de bulunduğu çeşitli devrimci, demokrat, ilerici kurumlar yerlerini aldılar. Kuğulupark'ta toplanan yüzlerce kişi Güvenpark'ta toplanan kitleyle buluşarak Kızılay Meydanı'nı trafiğe kapatarak fiili olarak işgal etti. Polis TOMA'larla meydana bulunan insanlara saldırı başladıktan sonra kitle Ziya Gökalp Caddesi'ne girerek burada çatışmaya başladı.

Yoğun bir şekilde havai fişek, taş ve sapan kullanan kitleye polis yer yer çok sert saldırdı fakat kitle uzun süren çatışmalarda her seferinde yeniden toplanarak polisle çatışmaya devam etti. Yaklaşık 30 kişinin darp edilerek gözaltına alındığı eylemde devrimci ve demokrat basın da polisin ve TOMA'nın hedefindeydi. Gezi İsyanı'nda da direniş meydanı olan Kızılay Meydanı bu sefer de "AKP'yi sıfırlamak için" meydana saatlerce çatışarak direndi.

